

Εξωφρενικά ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ

Δέκα χρόνια μέσα σ' ένα κελλί!

Οι Άγγλοσάξονες έχουν τη μα-
νία των στοιχημάτων. Ένα από τα
πιο περίεργα ανάμεσα σ' αυτά ή-
ταν εκείνο του Αμερικανού σωφέρ
φορτηγού αυτοκινήτου Ντόν Χάινες,
από την πόλη Άσλαντ της πολι-
τείας Ορεγκόν. Αυτός ο Χάινες
στοιχημάτιζε, λοιπόν, μ' έναν πλου-
σιο γαιοκτήμονα της περιοχής, ονό-
ματι Μίντλιν ότι θα έμενε επί έναν
ολόκληρο χρόνο μέσα στο αυτοκίνη-
τό του χωρίς να μετακινήσει ούτε
στιγμή από αυτό.

Η έναρξη της έκτελέσεως του
στοιχημάτος έγινε στις 20 του πε-
ρασμένου Φεβρουαρίου. Ο Χάινες
εγκαταστάθηκε αυτή την ημέρα στο
βολάν του αυτοκινήτου του επί πα-
ρουσία του γενικού γραμματέως της
πολιτείας του Ορεγκόν και άλλων
επιστημών. Σ' αυτή τη θέση είνε υ-
ποχρεωμένος να μείνει ως τις 19
Φεβρουαρίου του 1950. Εκεί θα
τρώει, εκεί θα κοιμάται κι' εκεί θα
εκτελεί όλες τις άλλες ανάγκες του.
Οι πόρτες του αυτοκινήτου ασφα-
λίσθηκαν με σιδερένιες αμπάρες, έ-
τσι που ο Χάινες να μην μπορέ να
βγεί από εκεί.

Ο σωφέρ του Άσλαντ λογαριά-
ζει να κόψει το γύρο των Ηνωμένων
Πολιτειών μέσα στην κινητή φυλα-
κή του. Αν κατορθώσει να μείνει
εκεί ως τις 19 Φεβρουαρίου του
1950, θα κερδίσει 30.000 δολάρια.
Διαφορετικά θα καταβάλει στον
Μίντλιν 1000 δολάρια.

Περίφημος για τα στοιχήματά
του ήταν επίσης ο Αμερικανός
Βάλτερ Χάστιγκς, που έζησε κατά
τον περασμένο αιώνα.

Ο Χάστινγκς ήταν πάντοτε πρό-
θυμος να δεχθεί οποιοδήποτε στοι-
χημα. Μια μέρα, λοιπόν, ο περίφη-
μος Άγγλος πολιτικός λόρδος Σέ-
σιλ του είπε στ' αστεία:

— Στοιχηματίζω πως δεν υπάρ-
χει άνθρωπος που θα δεχόταν εκού-
σια να ζήσει μέσα σε μια φυλακή
επί δέκα χρόνια.

— Αυτός ο άνθρωπος είμαι εγώ!
απάντησε ο Χάστιγκς. Δέχομαι το
στοίχημά σας!

Το κάκου ο λόρδος Σέσιλ προσ-
πάθησε να τον μεταπείσει, λέγοντας
του ότι παρητείο από το στοίχημα.
— Δεν έχετε δικαίωμα να παραι-
τηθείτε, απάντησε ο Χάστιγκς. Έ-
να στοίχημα είναι ιερό!

Ο λόρδος Σέσιλ, αναγκάστηκε,
στο τέλος, να διευθετήσει ένα δι-
ωμάτιο του μεγάρου του σε κελλί.
Ο Χάστιγκς, εφιδισμένος με κε-
ριά, βιβλία και χαρτί εγκαταστά-
θηκε σ' αυτό την 1η Μαΐου 1860
και δεν βγήκε από τη φυλακή του
παρά μόνο την 1η Μαΐου του 1870.
Είχαν απαιτήσει να του ρίχνουν την
τροφή του από μια τρύπα που υ-
πήρχε στο ταβάνι του κελλιού του
και σ' όλο αυτό το διάστημα δεν
δεχθηκε να επικοινωνήσει με κανένα.
Βγαίνοντας από εκεί, παρουσιάστη-
κε στο λόρδο Σέσιλ και του είπε:
— Κέρδισα το στοίχημα!

Ένα άλλο περίφημο στοίχημα
ήταν ενός Λονδρέζου κατά τον περα-
σμένο αιώνα. Αυτός ο άνθρωπος
στοιχημάτισε ότι θα έστεκε μια ο-
λόκληρη μέρα σ' ένα κεντρικό δρό-
μο και θα προσέφερε στους διαβά-
τες χρυσές λίρες... στην τιμή μιας
πέννας την καθεμιά. Όπως προέ-

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ίατρος Γυναικολόγος — Μαιευ-
τήρ. Δέχεται 9 — 12 και 4 — 6
ώς και επί συνευθείς. Χαρίλαου
Τρικούπη 113. Τηλ. 63.885.

βλεπε, δεν παρουσιάσθηκε κανείς υ-
γοραστής.

Το ίδιο πείραμα έγινε μερικά
χρόνια πριν από τον τελευταίο πό-
λεμο και από τον ήθοποιό Φρέντ
Μπάρνες, που στάθηκε σε μια γω-
νία της πλατείας του Τραφαλγκάρ,
κρατώντας στα χέρια του ένα δι-
σκο με χαρτονομίσματα της μίας
λίρας.

— Πλησιάζετε, κυρίες και κύριοι!
φώναζε. Μία μοναδική ευκαιρία!
Μπορείτε ν' αγοράσετε ένα χαρτο-
νομίσμα της μίας λίρας μόνο με
έξη πέννες!

Οι διαβάτες σταματούσαν, τον
κύτταζαν για μία στιγμή κι' έπειτα
άπομακρύνονταν, κουνώντας το κε-
φάλι τους με δυσπιστία. Γιατί έ-
καναν τη σκέψη πως αυτές οι λί-
ρες θα ήταν πλαστές. Μ' αυτό τον
τρόπο, ο Μπάρνες κέρδισε ένα στοί-
χημα χιλιάν λιρών.

Στην κατοχή του κόμητος Έ-
στερχαζού βρίσκονταν ως προχθές ο-
κόμη — ο Ούγγρος ευπατρίδης
καταδικάσθηκε, ως γνωστόν, μαζί
με τον καρδινάλιο Μιντζέντι σε
ισόβιο εγκλεισμό και δήμευσι της
περιουσίας του — ένα πελώριο
δαρέλι, που χωρούσε 25.800 λί-
ρες και που ήταν το μεγαλύτερο
του κόσμου. Η κατασκευή αυτού
του δαρελίου οφείλεται σ' ένα πε-
ρίεργο στοίχημα.

Κατά το 1803, ένας πρόγονος
του Έστερχαζού φιλοξενούσε στον
πύργο του έναν Άγγλο ευπατρίδη,
που στοιχημάτισε μαζί του ότι θα
σκοτώνε σε μία μέρα όλους τους φα-
σιανούς που βρίσκονταν στα κτή-
ματα του Ούγγρου ευγενούς. Σε
περίπτωσι που θα κέρδιζε το στοί-
χημα, ο Έστερχαζού όφειλε να στεί-
λη όλους αυτούς τους φασιανούς
μαγειρεμένους με τον κατάλληλο
τρόπο και τοποθετημένους μέσα σε
κιβώτια με πάγο, στον πύργο του
Άγγλου. Σε αντίθετη περίπτωση, ο
Άγγλος θα προσέφερε στον Έστερ-
χαζού ένα δαρέλι που θα χωρούσε
τόσες λίρες, όσο ήταν το δαδε-
καπλάσιο του αριθμού των φασι-
ανών που θα σκοτώνε.

Στο τέλος της ημέρας, ο Άγ-
γλος σκότωσε 2.150 φασιανούς, έ-
νώ υπήρχαν χιλιάδες ακόμη άλλων
στα κτήματα του Έστερχαζού.
— Έτσι, έχασε το στοίχημα και προσ-
έφερε αυτό το δαρέλι των 25.800
λιρών στον κόμητα.

Κατά την ίδια περίπου εποχή,
ένας άλλος Άγγλος, ο σέρ Ρόντε-
ρικ Μπάρλοου, στοιχημάτισε ότι θα
πήγαινε από το Ρίτσμοντ στο Λον-
δίνο χωρίς να εφοδιστεί ούτε μία πέν-
να και ότι θα κέρδιζε μάλιστα αρ-
κετά χρήματα από αυτό το ταξί-
δι του.

Το πράγμα φάνηκε σε όλους απί-
θανο κι' όμως ο Μπάρλοου τα κατά-
φερε μία χαρά. Μπήκε σ' ένα από
τα αμάξια του και στον πρώτο
σταθμό κατέβηκε για να ξεκουρα-
στή. Το ίδιο έκανε και ο αμαξά-
ς του. Ο σέρ Ρόντερικ ανέβηκε τότε
κρυφά στη θέσι του αμαξά, μοστί-
γωσε τα άλογα και έφυγε. Στον
παρακάτω σταθμό, φόρτωσε το αμά-
ξι του με επιβατικά και ξεκίνησε για
το Λονδίνο. Μ' αυτό τον τρόπο,
κέρδισε μερικές λίρες και επί πλέον
1.000 λίρες, όσο ήταν δηλαδή το
στοίχημα που είχε βάσει.

Οι συνέπειες του «Πολιτισμού»

Σ' ένα μπάρ της Ν. Υόρκης,
κάποιοι μεθυσμένοι πελάτες δαρέ-
θηκε ν' ακούει πέντε φορές κατά
συνέχεια ένα δίσκο γραμμοφώνου
με τον τίτλο «Πολιτισμός». Κι' έ-
πειδή ή αρμοδία υπάλληλος του
καταστήματος, έννοους, παρ' όλες
τις διαμαρτυρίες του, να ξαναπαί-
ξει το δίσκο και για έκτη φορά,
τραβήξε το μεθόλθρο του και τη
σκότωσε!

Η εταιρεία που ντύνει ΤΟΥΣ «ΑΣΤΕΡΕΣ»

Κοστούμια 1.000.000 δολλαρίων

Κατά τη διάρκεια των γυμνασίων «αμφίβιου» πο-
λέμου, που έγιναν προ όλων των ημερών στις ακτές της
Καλιφόρνιας, ένας απ' τους άνδρες της στρατιωτι-
κής αστυνομίας ανέληφθη ένα Ρώσο συνταγματάρ-
χη, που τριγύριζε εκεί κοντά και κρατούσε σημειώ-
σεις. Φυσικά, έσπευσε αμέσως να τον συλλάβει.

Αλλά η «έπιτυχία» του αυτή αποτέλεσε μία με-
γάλη... σαπουνόφουκα! Γιατί ο ύποπτος «συν-
ταγματάρχης» δεν ήταν παρά ένας Αμερικανός ρε-
πόρτερ, που είχε μεταμφιεσθεί για να εξακριβώσει αν
είχαν ληφθεί αρκετά μέτρα ασφαλείας για τα γυ-
μνάσια!

Η στολή του προερχόταν απ' τη συλλογή της
«Εταιρείας Γουέστερν» του Χόλλυγουντ, που εφοδι-
ζει όλα τα κινηματογραφικά στούντιο — ακόμη κι'
όσα έχουν δικό τους βεστιαρίο. Η πλουσιότερη αυτή
συλλογή στεγάζεται σ' ένα ολόκληρο εξώστηο κτί-
ριο και σε αρκετές άλλες αποθήκες του Χόλλυγουντ.
Ο διευθυντής της «Εταιρείας» Άμπε Σνίτζερ βε-
βαιώνει ότι μπορεί να ντύσει με τα κοστούμια του
1.000.000 άτομα συγχρόνως, σαν Βουδιστάς μονα-
χούς, Έρυσθρόδερμους, Παριζιάνες χορεύτριες, Άγ-
γλους στρατιώτες του 17ου αιώνα, χανουμισσες κι'
εunuχούς του σουλτανικού χαρεμιού, κλπ.

— Συλλογίζομαι καμιά φορά με τρόπο — λέει
ο ίδιος — τι θα γινόταν αν τα κινηματογραφικά στούν-
τιο μάς επέστρεφαν ξαφνικά όλα μαζί τα κοστούμια
που τους έχουμε νοικιάσει!... Θα χρειάζομαστε τότε
να βρούμε διπλάσιες αποθήκες, για να τα βάλουμε
μέσα!

Η συλλογή αυτή, που υπολογίζεται ότι αξίζει
1.000.000 δολάρια, είνε έργον των 200 περίπου
ειδικών τεχνιτών της «Εταιρείας Γουέστερν». Υπάρ-
χουν μεταξύ τους ράφτες, μοδίστρες, παπουτσήδες,
κοσμηματοποιοί... Ένα ειδικό μικρό χυτήριο πα-
ράγει ό,τι χρειασθεί, απ' τα σήματα των Νεοϋρκέ-
ζων πόλισμαν του περασμένου αιώνα ως τα κομψά
των στολών του πολέμου της Άνεξαρτησίας... Η
«Εταιρεία» έχει επίσης το καθαριστήριό της και το
βαφείο της.

Όλα τα στούντιο του Χόλλυγουντ απευθύνονται
στην «Εταιρεία Γουέστερν», γιατί έχουν πεποθήσει
στην αυθεντικότητα των κοστούμιών της, που είνε
πάντοτε καρπός εύσυνειδήτων ερευνών έτών ολόκλη-
ρων. Έπικεφαλής του έπιτελείου που αναλαμβάνει
αυτές τις έρευνες, βρίσκεται ο κ. Γκαστόν Ντυβάλ,
γαλλικής καταγωγής. Όταν εργάζεται, τον τριγυρί-
ζουν χιλιάδες σπάνια παλιά βιβλία και χειρόγραφα.
Τον βοηθούν δε αρκετοί διερμηνείς κι' άλλοι έρευνή-
ται, που συγκεντρώνουν τα συμπεράσματα της έρ-
γασίας τους και τα παραδίδουν στους σχεδιαστές.
Αφού εκείνοι τα σχεδιάσουν, οι ειδικοί τεχνίτες ανα-
λαμβάνουν την εκτέλεσή τους.

Στο τμήμα των καπέλων, ο διευθυντής του Μπιλ
«Εμερτόν» έχει καταρτίσει μία συλλογή από 2.000 κα-
πέλλα κάθε σχήματος και εποχής, από πιλινία Μαυ-
ροβουνιων στρατιωτών έως κασκέτα άχθοφόρων του
Μεγάλου Κεντρικού Σταθμού της Νέας Υόρκης...
Ο Γκόζεφ Σίμπσον, άλλοτε ράφτης του αγγλικού
στρατού, φτιάχνει τις στρατιωτικές στολές.

Η «Εταιρεία Γουέστερν» δεν πουλάει ποτέ τα κο-
στούμια της. Τα νοικιάζει μόνον, από 5 ως 15 δολ-
λάρια τη βδομάδα (για μεγαλύτερο χρονικό διάστη-
μα, υπολογίζεται σχετικώς μικρότερο νοίκι).

Φυσικά, ώρισμένες εξαιρετικές παραγγελίες στοι-
χίζουν πολύ ακριβότερα. Για το φόρεμα π.χ. που
κατασκευάσθηκε ειδικώς για τη Λίνα Ντάρνελ στο
φίλμ «Άμπερ για πάντα» πληρώθηκε νοίκι 1.800
δολλαρίων. Και τώρα ακόμη, η «Εταιρεία» ζητάει 200
δολλάρια, κάθε φορά που θα το νοικιάσει.

Εκτός από κοστούμια, η «Εταιρεία» διαθέτει επί-
σης κοσμήματα, παλιά νομίσματα, πανοπλίες, όπλα
κάθε είδους, γνήσια μεσαιωνικά όργανα μαρτυρίου,
κλπ. Για το στέμμα π.χ. που χρησιμοποιήθηκε στο
φίλμ «Η Άννα κι' ο βασιλεύς του Σιάμ», εισέπραξε
για νοίκι 1.000 δολλάρια.

Τα κινηματογραφικά στούντιο είνε οι κυριώτεροι
πελάτες της «Εταιρείας Γουέστερν». Διαθέτει όμως
κοστούμια και σε μικρούς θεατρικούς θιάσους, σε
σχολεία για έρασιτεχνικές παραστάσεις, σε όργα-
νώσεις για να λάβουν μέρος σε παρελάσεις... Α-
κόμη, κι' ο Κυβερνήτης της Νεβάδα νοικιάζει κάθε
χρόνο απ' την «Εταιρεία» το επίσημο κοστούμι με το
οποίο εμφανίζεται στην επίσημη γιορτή της Ημέρας
των Συνόρων.

Ο Χόουαρντ Ντάρνελ ανέκαλύφθη και έγινε καλλιτέχνης του
κινηματογράφου αποκλειστικά και μόνον χάρις στο πλού-
σιο και πολύμορφο ταλέντο του. Φυσικά, και η προσω-
πική εμφάνισή του — το αγαμψιόβητο σέξ - απήλη
και η φωτογένειά του — έπαιξαν κάποιο σημαντικό
ρόλο, αλλά κυρίως η ικανότητά του ως ήθοποιού, έπαισε τους
παραγωγούς να του προσφέρουν ένα πολύ δλεαστικό συμ-
βάλλιο.

Ο ψηλός όμως και όμορφος Χόουαρντ είχε αποφασίσει να
μην υπογράψει κανένα συμβόλλιο πριν μάθει λεπτομερώς το
ρόλο που θα του ανέβηταν. Πιο τυχερός απ' όλους τους πα-
ραγωγούς στάθηκε ο μακαρίτης πιά Μάρκ Χέλλιγκερ, που με
την επιμονή του κατώρθωσε να αποσπάσει τελικά την υπο-
γραφή του πεισματάρη Χόου. Τού έδειξε το σενάριο του φίλμ
«Κτηνώδης Βία» και τού πρόσφερε το ρόλο του Σόλτζερ, ενός
σκληρού κατάδικου που είχε «δουλειά και λαβείν» με την αστυ-
νομία και τους νόμους. Ο Ντάρνελ βρήκε αυτό το ρόλο εξαιρετι-
κά ενδιαφέροντα και δέχθηκε να υπογράψει το συμβόλλιο που
του πρότεινε η Ούνιβέρσαλ - Ιντερνάσιοναλ. Από το 1945
που έγινε το περυσιατικό αυτό, ένα καινούργιο άστέρι παρου-
σιάστηκε στο κινηματογραφικό στερώνμα του Χόλλυγουντ. Σή-
μερα ο Ντάρνελ είνε γνωστός σε χιλιάδες φίλους της οδών και
σε τους ακροατές των ραδιοφωνικών σταθμών της Αμερικής.
Πριν γίνει άστέρας υπεδέχτο τον αστυνομικό Σάμ Σπείντ στις
«Περιπέτειες του ντεκτιβ Σπείντ», μία σειρά αστυνομικών
σκέτες που μετέδιδε καθημερινώς ο ραδιοσταθμός C.B.S. της
Ν. Υόρκης. Ο Χόου ελπίζει τώρα πως οι ακροαταί του και
οι φίλοι του που τον είχαν μάθει ως αστυνομικό δεν θα απο-
γορευθείσαν από τον πρώτο του κινηματογραφικό ρόλο στη
ταινία «Κτηνώδης Βία» όπου υποδύεται έναν έπικίνδυνο δρα-
πέτη φυλακών. Οι ειδικοί του Χόλλυγουντ συγκρίνουν την δυ-
ναμική προσωπικότητα του Ντάρνελ με την προσωπικότητα του
Μπάρτ Λάνκαστερ — άλλο εύρημα του Χέλλιγκερ — και συμ-
περαίνουν ότι οι δυο αυτοί καλλιτέχνες έχουν τα αυτά προ-
σόντα και τις ίδιες ελπίδες να ξεδιλιχθούν.

Ο Χόουαρντ γεννήθηκε στο Μπρέμερτον της Πολιτείας
Γουάσιγκτον της Αμερικής, στις 24 Νοεμβρίου του
1917. Το ενδιαφέρον του για τη δραματική τέχνη
άρχισε, ενώ ακόμη φοιτούσε στο Γυμνάσιο του Σητλ.
Έπαιξε με μεγάλη επιτυχία τον πρωτεύοντα ρόλο
σε μία σχολική παράσταση. Από τότε, ακολουθών-

Χόουαρτ
Ντάρνελ
— νυ στάρ - γόνς 100 ο)ο

τας και τις συμβουλές των φί-
λων του αποφασίσε ν' ακολου-
θήση το έπάγγελμα του ήθο-
ποιού μ' όλο που από μικρός
έτρεφε άλλες φιλοδοξίες.

Από δέκα χρονών παιδί ήθε-
λε να γίνει γελοιογράφος, όταν
όμως κατάλαβε πως είχε ένα
άξιοσημείωτο ταλέντο για το
θέατρο, παραμέρισε αυτή την
φιλοδοξία του. Όσοσο και ση-
μερα ακόμη για να διασκεδάση
σκιτσάρει ποτέ - ποτέ κι' όταν
βρίσκεται σε εστιατόριο ή σε
κανένα κοσμικό κέντρο το τρα-
πέζομάνηλο δεν μένει καθαρό
απ' το μολύβι του, γιατί έχει
η μανία να γελοιογραφεί όλους
τους πελάτες του κέντρου...

Μετά την αποφοίτησή του
απ' το Γυμνάσιο, προσελήφθη
στο θεατράκι του Σητλ «Ρεπερ-
τοριό Πλέιχαους», αλλά η αμοιβή του
ήταν τόσο μικρή, ώστε την ημέρα ά-
ναγκαζόταν να δουλέυε ως έμπορου-
πάλληλος. Πριν περάσει όμως πολλή
καιρός, επελύθη από το έμπορικό, γι-
ατί ο προϊστάμενός του τον συνέλαβε
σε μία γωνία να παίζει... θέατρο!
Αργότερα προσελήφθη στο ραδιοφω-
νικό σταθμό κι' άρχισε την καριέρα του για να την διακόψει η
στρατιωτική θητεία του στον τελευταίο πόλεμο. Απελύθη το
1944. Ξαναγύρισε στο ραδιόφωνο και τελικά ανέκαλύφθη από
τον Χέλλιγκερ για ν' άρχισή μια καινούργια και πιο λαμπρή

καριέρα στον κινη-
ματογράφο. Μετά το
«Κτηνώδης Βία», έ-
παιξε στο «Έταν ο-
λοι τους παιδιά μου»,
από το όμώνυμο θεα-
τρικό έργο του Άρ-
θουρ Μύλλερ, και τε-
λευταία στο «Γυμνή
πόλις», ένα κοινωνικό
αστυνομικό δράμα με
ένδιαφέρουσα πλοκή
και δράση, όπου ο
Ντάρνελ σημειώνει τον
καλλίτερο ρόλο της
σύντομης ως τώρα
κινηματογραφική κα-
ριέρας του.

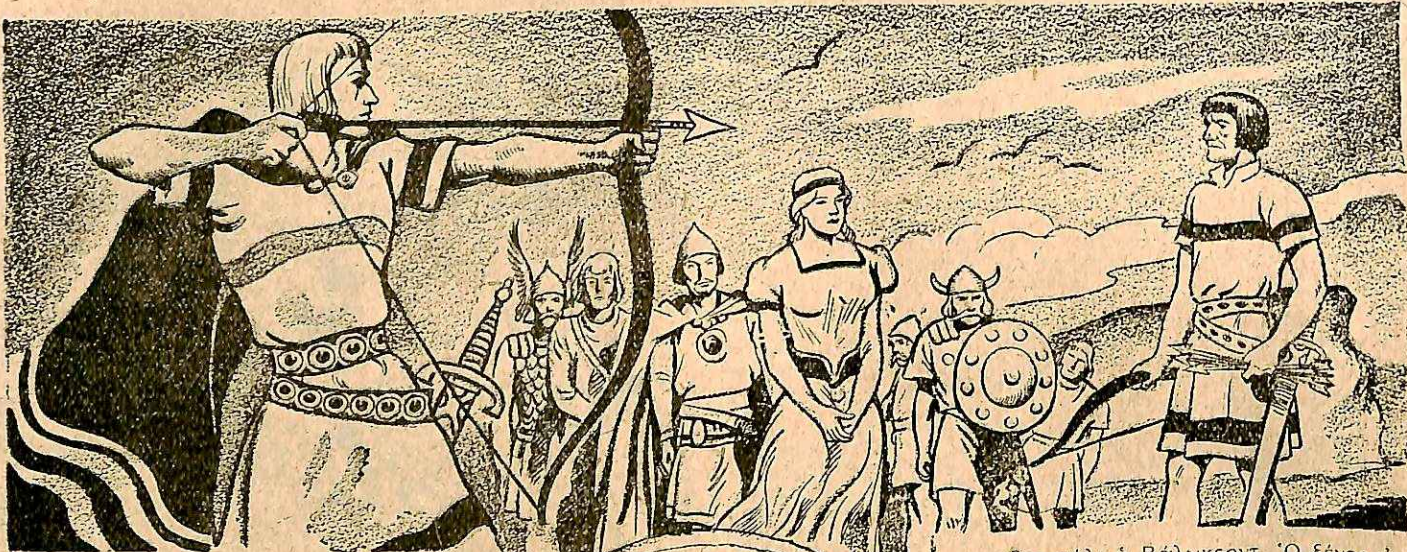
Ο Ντάρνελ έχει ύψος
1,80, μάτια γκριζο-
γάλανα, βλέμμα διεσδυτικό, γεμάτο
θέλησι και επιβολή και μαλλιά κα-
στανά. Έξακολουθεί να είνε ανύπαντρός και να
μένει σ' ένα όμορφο διαμέρισμα του Χόλλυγουντ.
Τον διαθέσιμο καιρό του, τον περνά παίζοντας
γκόλφ και ποδόσφαιρο. Λατρεύει το καλύμτι και
τις... γάτες, και συντηρεί στο σπίτι του όχτω! Η αγάπη του
για τα χαριτωμένα αυτά αλιουροειδή είνε τόσο μεγάλη, ώστε
πολλοί είνε εκείνοι που λένε πως στο κεφάλαιο αυτό ξεπερνά
κι' αυτόν ακόμα το διάσημο Άγγλο καλλιτέχνη Τζέιμς Μέιζον,
περίφημο για την τέχνη του και την... γατοφιλία του.

Και λίγο κομψοπολιό από την ι-
διωτική του ζωή: έδω και πολλούς μή-
νες ο Χόουαρντ δείχνει μίαν έντελώς
ξεχωριστή προτίμησι στη συντροφιά
της γνωστής «μοιραίας» στάρ Άδας
Γκάρντενερ, ζωντοχήρας ως γνω-
στόν από δεύτερο γάμο. Βρί-
σκεται πάντα μαζί της στο
στούντιο, στον περίπατο, στο
δρόμο, στα κέντρα και στο κο-
λύμπι. Φυσικά, οι κακές γλώσ-
σες λένε πολλά για ειδύλλιο,
και ένδεχόμενο... γάμο! Κα-
νείς όμως δεν βέρει τίποτα το
θετικό, εκτός απ' τους δυο έν-
διαφερόμενους καλλιτέχνες, που
προσρίζονται να χαμογελαύν
με τις διδόμενες αυτές. Τίποτα
πάντως δεν αποκλείει να ακου-
σουμε αύριο τον τρίτο κατά-
στρα γάμο της συμπαθέστατης
Άδας με τον Χόουαρντ Ντάρνελ.
Κ. ΓΟΥΕΛΛΑΝ

Οι τσάντες των άστέρων

Όπως όλες οι γυναίκες, κι'
οι ήθοποιοί του Χόλλυγουντ συνηθί-
ζουν να φορούν τις τσάντες τους
με άχρηστα πράγματα. Σε μία αιφι-
διαστική έρευνα, που έγινε τελευταίως
στα στούντιο της εταιρείας Γουάστερν
Μπρόκ, η Μπέττυ Λιν κέρδισε... τα
πρωταία, γιατί βρέθηκαν μέσα στην
τσάντα της 57 διαφορετικά αντικείμενα:
Έξη νομίσματα, ένα βιβλιόριο επιταγών, ένας στυλογράφος, ένα
μετάλλιο, μύτες πολυβιού, ένα σπληνίο κολάας, μερικές φω-
τογραφίες πρώην φίλων της, ένα σπασμένο λουκέτο, ένα κατσα-
βίδι, ένα κομμάτι σοκολάτα άμυγδαλού κλπ.

Χόουαρτ Ντάρνελ

ΑΠ' ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ που είχε φτάσει στην Ίσλανδία, ο Άλρεκ είχε συμπαθήσει τους τραγείς, μα καλόκαρδους κατοίκους της. Ο γερο-Ούλφκελ που τον φιλοξενούσε, τον περιποιόταν σαν παιδί του. Απόψε, είχε καλέσει όλους τους φίλους και τους γείτονες, για να τιμήσουν τον ξένο αυτό που είχε έρθει απ' τη Νορβηγία.

Οι προσκεκλημένοι έσκαζαν στα γέλια, όσο μιλούσαν για τη μανία που θάχε σίγουρα έναντιόν τους ο βασιλιάς της Δανίας κι' επικυρίαρχος της Νορβηγίας, ο Χάραλντ. Πριν από λίγο καιρό, ένα Ισλανδικό πλοίο είχε εξωκείλει σ' ένα δανικό νησί, κι' ο χαροδέσποτης είχε αρπάξει το φορτίο του. Οι ναυτικοί είχαν καταφύγει τότε στο βασιλιά, μα κι' εκείνος τους είχε ρίξει δάκιο. Όταν οι Ίσλανδοί είχαν γυρίσει στο νησί τους, είχαν διηγηθεί όλη την ιστορία στους συμπατριώτες τους. Κι' εκείνοι, για να εκδικηθούν το Χάραλντ, είχαν γράψει καθένας από ένα προσβλητικό ποίημα γι' αυτόν και τάχαν στείλει όλα στη χώρα του με τα περαστικά καράβια.

Τώρα καυχόταν καθένας τους πως είχε γράψει τις μεγαλύτερες ειρωνείες και βρισιές. Οι γυναίκες άκουγαν σκαμμένες στα γέλια. Μόνο η Γκύντα, η κόρη του Ούλφκελ, — μια κοπέλλα ψηλή, όμορφη, λεθέντισσα — έμενε σοβαρή και φρόντιζε να περιποιηθεί τον Άλρεκ.

Μα κι' εκείνος της έδειχνε ξεχωριστό ενδιαφέρον. Ένας απ' τους νέους Ίσλανδούς, ο Βάλγκερντ, είχε αντιληφθεί τις ματιές που άλλαζαν, κι' έσκαζε απ' το κακό του. Ζήλευε, γιατί ήταν πριν ο ευνουούμενος της Γκύντα, και τώρα έβλεπε να του παίρνει άλλος τη θέση. Μ' όλα τα πλούτη και την καταγωγή του — ο πατέρας του ήταν ο μεγαλύτερος κτηματίας του τόπου — φοβόταν πως θάχανε την αγαπημένη του...

Ποιός ήταν ο αντίχλος του; Κανείς δεν ήξερε τ' όνομα του πατέρα του, ούτε και τον είχαν ρωτήσει γιατί είχε φύγει απ' τη Νορβηγία. Ίσως νάθελε να μείνει άγνωστος...

Οι διακριτικοί νησιώτες δεν είχαν ζητήσει να μάθουν το μυστικό του.

Ο Άλρεκ πλήρωνε τη φιλοξενία του Ούλφκελ, βοηθώντας τον στο κτήμα του. Η Γκύντα του δείχνει την πατρίδα της και το διηγείτο τους παλιούς θρύλους για τα στοιχεία των βουνών και της θάλασσας.

— Μέσα στο ήφαισείο, του λέει, κρύβεται ένας δράκοντας. Όταν ξυπνήσει,

Τά βτοιχεία του γηδιού

Ιστορικό διήγημα

πετάει φωτιές και κάνει τη γη να τρέμει... Στις απόκρημνες ακρογιαλιές, σφτερουγίζουν κάτι πελώρια πουλιά, που ουρλιάζουν όταν ξεσπάει η μπόρα. Κι' ένα βράδι, μεγάλο σαν ένας λόφος, ζή στα χιονισμένα βουνά...

— Πιστεύεις και σύ σ' αυτά τα τέρατα, Γκύντα; ρώτησε ο Άλρεκ χαμογελώντας.

— Όλοι εδώ τα πιστεύουν. Μα δεν μας πειράζουν, αν δεν τα ενοχλήσουμε.

Όσο περνούσαν οι μέρες, ένα τρυφερό αίσθημα έκανε όλο και πιο δυνατά την κοπέλλα και το παλληκάρι. Ο Βάλγκερντ είχε μανιάσει και προσπαθούσε σε κάθε περίπτωση να κακολογήσει τον ξένο, να γεννήση ύποψίες έναντιόν του. Μα πάντα ο γερο-Ούλφκελ τον υπερασπιζόταν. Κι' η Γκύντα τον έλεγε «ο Άλρεκ μας».

Μια φορά πούτυχε ο νέος ν' ακούσει μια τέτοια συζήτηση, χωρίς να τον αντιληφθούν, ένοιωσε ένα σφίξιμο στην καρδιά κι' απομακρύνθηκε άθροβα, σφίγγοντας τα δόντια του, τόσο που του πονούσαν... «Ω, γιατί να μη μπορώ να μείνω για πάντα στην Ίσλανδία, κοντά στη Γκύντα; Γιατί νάχη δώσει το λόγο της τιμής του;»

Μετά το θερσίμό, έγιναν, όπως κάθε χρόνο, άγώνες πάλης, δρόμου και τοξοβολίας. Είχαν μαζευτεί τα παλληκάρια απ' όλο το νησί, για να διεκδικήσουν τη νίκη.

Στο τρέξιμο και στο πήδημα, ο γιγαντώσιμος Βάλγκερντ νίκησε εύκολα. Δεν μπορούσε να παραβγεί μαζί του ο Άλρεκ, που ήταν μια σπιθαμή κοντότερος. Η πάλη όμως έκρυβε μια εκπλήξη για όλους, που περίμεναν πως θα

νικούσε πάλι ο Βάλγκερντ. Ο ξένος αποδείχθηκε πως είχε μπράτσα σιδερένια. Και πέταξε κάτω τον αντίπαλό του, σχεδόν λιπόθυμο.

Έπειτα ετοιμάστηκε να ρίξει στο στόχο μ' ένα παλιό τόξο των Βίκινγκ άπιχοντρό ξύλο, που κρεμόταν από χρόνι σταν τοίχο του σπιτιού του Ούλφκελ. Μα δεν πρόλαβε... Ο Βάλγκερντ, που είχε συνέλθει στο μεταξύ, σηκώθηκε, άναμμένος απ' το θυμό και, δίχως να τον αντιληφθεί κανείς, τέντωσε το τόξο του κι' έστειλε ένα βέλος στον Άλρεκ.

Οι γυναίκες ξεφώνισαν, τρομαγμένες. Οι άντρες πετάχτηκαν όρθιοι... Μα ο Άλρεκ έμεινε ακίνητος στη θέση του, ήσυχος και χαμογελαστός. Το βέλος είχε χωθή στην πέτοινη μπλούζα του και τοι είχε γδάρει μόνο λίγο τον άριστερό ώμο.

Ο Βάλγκερντ πέταξε το τόξο του. Το πρόσωπό του πήρε μιά έκφραση φρίκης.

— Θέλησα να γίνω φονιάς! Φώναξε με μεταμέλεια. Πρέπει να κάνης, Άλρεκ, δι' έκανα εγώ σέ σένα! Τώρα άμέσως! Αυτό το προτάζει ο νόμος μας... Άλλοιώς, θα μείνω για πάντα ντροπισμένος!

— Έχει δίκη ο Βάλγκερντ, είπε κι' ο Ούλφκελ. Αυτός είν' ο νόμος.

Θέλοντας και μή, ο Άλρεκ άναγκάστηκε να ύποταχθί. Πήρε το τόξο, απομακρύνθηκε τριάντα βήματα και σημάδεψε τον αντίπαλό του. Το βέλος του έφυγε, σφυρίζοντας... και βρήκε το Βάλγκερντ στην κορφή του άριστερού ώμου, δίχως σχεδόν να τον πληγώσει.

— Κρίμα! Άστόχησα!... είπε ο Νορβηγός.

Μα όλοι κατάλαβαν πως τόχε κάνει επίτηδες, από μεγαλοψυχία. Ο Βάλγκερντ πήγε κοντά του και του είπε με συγκίνηση:

— Με συγχωρείς, Άλρεκ! Σε ύποπτεύουν... πιστεύα πως είχες έρθει στον τόπο μας με κακούς σκοπούς, ίσως ως κατάσκοπος... Τώρα λοιπόν, που κατάλαβα τί άξίζεις, ούτε σκέπτομαι πιά αυτά τα πράγματα! Έλα να γίνουμε καλοί φίλοι!

Ο Νορβηγός έκαμε για μια στιγμή ένα πονεμένο μορφασμό. Έπειτα όμως χαμογέλασε κι' έδωσε το χέρι του στο Βάλγκερντ.

Πέρασαν λίγες βδομάδες άκόμη. Ο Άλρεκ φαινόταν συλλογισμένος, σκυθρωπός, σαν κάτι να τον βασάνιζε... Έφτανε πιά η μέρα που θάφευγε για τη Νορβηγία το τελευταίο καράβι της χρό-

νιας. Ο Άλρεκ είχε γίνει τώρα άκόμα πιο άμιλητος.

— Καταλαβαίνω... έλεγε ο Ούλφκελ. Λυπάται γιατί φεύγει... Ποιός ξέρει τί τον περιμένει στον τόπο του...

— Μα τότε γιατί δεν μένει κοντά μας; διαμαρτυρόταν η Γκύντα.

— Ρώτησε αυτόν, όχι μένα. Έγώ του το πρότεινα... Θα προτιμούσα να χάσω τα μισά πρόβάτά μου, παρά ένα τέτοιο φίλο!

Η άλλη μέρα θάταν η τελευταία. Το πρωί νωρίς, ο Άλρεκ ξεκίνησε για ένα μακρινό περίπατο. Ήθελε να μείνη μόνος, μακριά απ' τη Γκύντα, σαν να φοβόταν μήπως με τη συντροφιά της και τα λόγια της λυγισί ή θέλσσι του και δεν φύγη...

Μα η Γκύντα τον είχε παρακολουθήσει κρυφά. Και ξεπρόβαλε ξαφνικά μπροστά του, σε μία στροφή του μονοπατιού, ανάμεσα στους βράχους.

Σταμάτησαν κι' οι δύο και κυττάχτηκαν για λίγο στα μάτια.

— Μη φύγης, Άλρεκ, είπε έπειτα η κοπέλλα. Μείνε μαζί μας το χειμώνα! Στο ζητάμε κι' ο πατέρας μου κι' εγώ!

— Θα τόθελα πολύ... μουρμούρισε ο νέος, κουνώντας το κεφάλι του. Μα δεν μπορώ...

— Τι σ' άναγκάζει να γυρίσης στη Νορβηγία; επέμεινε η Γκύντα. Μήπως... κρατούν για άμνηρο κανένα αγαπημένο σου πρόσωπο;

— Όχι, Γκύντα. Έχω δώσει την ύπόσχεσί μου. Και κρατώ πάντα το λόγο μου.

Ο νέος σώπασε λίγο κι' έπειτα πρόσθεσε:

— Θα σοφ πώ όλη την αλήθεια, Γκύντα! Υστερα, θα με κρίνης, έσύ μόνη σου!

Η κοπέλλα περίμενε μ' άγωνία, πιστεύοντας πως ο νέος θα της μιλούσε για κάποιαν άλλη γυναίκα. Μα η έξομολόγησι του Άλρεκ ήταν έντελώς διαφορετική.

Είχε δίκη να με ύποπτευεται ο Βάλγκερντ! άρχισε. Όταν οι Δανοί κατέλαβαν τη χώρα μας, μ' έπιασαν αίχμαλώτο. Έμεινα καιρό πολύ κλεισμένος σε μία σκοτεινή φυλακή. Έπειτα, μία μέρα, με πήγαν στο βασιλιά Χάραλντ, κι' αυτός μου πρότεινε να μου χάριση τη ζωή και την ελευθερία, αν αναλάμβανα μιάν έμπιστευτική άποστολή: νάρθω στην Ίσλανδία και να εξακριβώσω τί άξίζει το νησί σας, πόσους κατοίκους έχει, αν έχουν όπλα και πλοία... Χρειάζοταν τις πληροφορίες αυτές, για ν' άποφασίσω αν έπρεπε να έκστρατεύση έναντιόν σας, για να σας τιμωρήση για τις προσβολές και να κατακτήση τη χώρα σας. Το έδωσα το λόγο μου πως θα γυρίσω πίσω... Και πρέπει να τον κρατήσω!

Η Γκύντα είχε χλωμάσει κι' έτρεμε σύγκορμη. Έπρεπε να κάμη το καθήκον της... να τιμωρήση τον κατάσκοπο... τον άντρα που άγαπούσε!

Με μία άπτόμη κίνηση, τράβηξε το μακρύ σπαθί του όπισθοχώρησε λίγο και τον χτύπησε στο στήθος! Άλλά η λεπίδα βρήκε το κόκκαλο του στέρνου κι' έχασε την όρμητή της, πληγώνοντας μόνον ελαφρά το Νορβηγό.

Ξαναγύπησε, Γκύντα! είπε ο Άλρεκ, έσεκεπάζοντας το στήθος του.

Μα η κοπέλλα πέταξε το σπαθί, σωριάστηκε χάμω κι' έκρυψε το πρόσωπο με τα χέρια της.

— Πες στον πατέρα σου πως πρέπει να έτοιμασθήτε για ν' άμυνθήτε... μουρμούρισε ο Άλρεκ. Όστόσο... θα προσπαθήσω να μην έρθουν έδω οι έχθροι σας!

Πήρε το σπαθί του κι' απομακρύνθηκε με γρήγορα βήματα...

Ο χειμώνας είχε περάσει κι' είχε φτάσει η άνοιξη. Οι πάγοι είχαν λυώσει πιά, όταν ξαναγύρισε στην Ίσλανδία ο Άλρεκ. Άντρες και γυναίκες μαζεύτηκαν στην ακρογιαλία για να τον καλοσωρίσουν.

Του σφιγγαν το χέρι, τον γέμιζαν ερωτήσεις... Η Γκύντα πήγε κι' αυτή κοντά του. Ήταν πιο άδύνατη, πιο χλωμή. Βρισκόταν σε άνάρρωσι, από μιάν άρρώστεια που την είχε ρίξει στο κρεβάτι, το χειμώνα.

Ο Άλρεκ άναρωτήθηκε αν θα τον έβλεπε σαν φίλο ή σαν έχθρό... Τούλάχιστον, δεν τον είχε καταγγείλει στους πατριώτες της — όπως έδειχνε η χαρούμενη ύποδοχή τους.

Τούδωσε το χέρι της, τον κύτταξε στα μάτια... κι' έπεσε στην άγκαλιά του.

Δεν περίμενα να σε ξαναδώ, Άλρεκ! του είπε με πάθος.

Ο πατέρας της τον πήρε και πάλι στο σπίτι του.

— Τι νέα άπ' τον τόπο σου; τον ρώτησε. Έμεις ήμαστε όλο το χειμώνα έτοιμοι για πόλεμο. Μά, εύτυχώς, δεν μας ενώχλησαν οι Δανοί.

Λίγο άργότερα, που ο Άλρεκ έμεινε μόνος με τη Γκύντα, της έξηγήσε γιατί είχε αλλάξει γνώμη ο Χάραλντ.

— Όταν ξαναγύρισα στη Δανία, της έλεγε, έκαμα την άναφορά μου στο βασιλιά. Του μίλησα για τους δράκοντες, τα όρνια, το μαγικό βράδι, που φύλαγαν τον τόπο σας κι' άπειλούσαν να ξεσκίσουν κάθε ξένο! Κι' εκείνος τα πίστεψε όλα και προτίμησε ν' άποφύγη μιά τόσο έπικίνδυνη έπιχείρησι! Τα στοιχεία του νησιού σας σας φύλαξαν, καλλίτερα άπ' τα όπλα και τα πλοία σας!

Η κοπέλλα του χαμογέλουσε, με τα χείλη, και με τα μάτια.

— Κορόιδεψα το Χάραλντ, συνέχισε ο νέος. Γιατί είχα αγαπήσει την Ίσλανδία...

Πήρε τα χέρια της ανάμεσά στα δικά του και πρόσθεσε:

— Και σένα, Γκύντα! ΝΤΙΟΥΓ'ΙΤ ΝΙΟΥΜΠΟΥΡΥ.

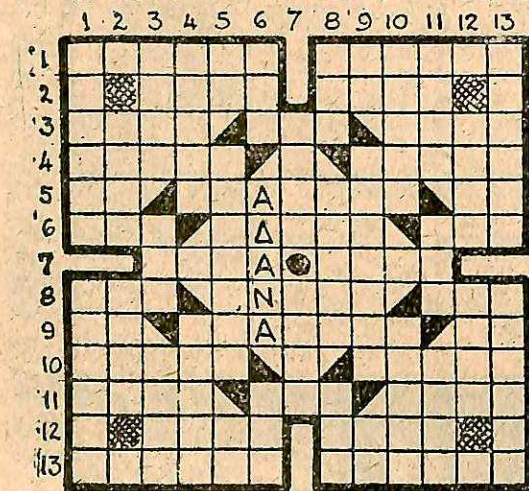

Η Γκύντα με μία άπτόμη κίνηση τράβηξε το μακρύ σπαθί του Άλρεκ...

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Ανω-κάτω σταυρόλεξο

Αντί να σας δώσωμε κατωτέρω τις εξηγήσεις των διαφόρων λέξεων που θα τοποθετήσετε μέσα στο σταυρόλεξο, σας δίνουμε τις ίδιες τις λέξεις κατ' αλφαβητική σειρά. Βοηθούμενοι τώρα απ' τα γράμματα της λέξεως «ΑΔΑΝΑ» που το-

ποθετήσαμε ήδη, προσπαθήστε να συνεχίσετε, συμπληρώνοντας το σταυρόλεξο με όλες τις κατωτέρω λέξεις:

ΑΒΕ — ΑΔΑΝΣ — ΑΘΗΝΑ
ΑΘΩΣ — ΑΛΑΜΑΝΑ — ΑΜΝΟΣ
ΑΝ — ΑΝΑ — ΑΝΑΞ — Α-
ΝΑΣΣΑ — ΑΝΑΤΟΛΗ — ΑΝΑΥ-
ΔΟΣ — ΑΞΙΑ — ΑΠΑΘΗ — ΑΡΑ
— ΑΡΤΑ — ΑΦΑΣΙΑ.

ΒΡΥΑ.
ΓΚΩΛ.
ΔΗΓΜΑ — ΔΡΑΜΑ.
ΕΛΗ — ΕΩΣ.
ΗΘΙΚΑ — ΗΜΑΣ — ΗΝΙΑ
— ΗΡΑ.

ΙΑ — ΙΚΑΝΟΣ — ΙΜΑΣ — ΙΣΑ
— ΙΣΗ — ΙΣΜΗΝΗ — ΙΦ.
ΚΑΝΔΙΑ — ΚΟΣΜΟΣ.
ΛΑΟΣ — ΛΑΣΠΗ.
ΜΗ — ΜΗΝΗΜΑ.
ΝΗΜΑ — ΝΟΜΗ — ΝΟΝΑ —
ΝΟΣΩ.

ΟΙ — ΟΜΑΛΟΙ — ΟΜΩΣ —
ΟΝ — ΟΝΕ — ΟΝΟΜΑ — Ο-
ΡΑΝ.

ΠΑΛΑΤΙ — ΠΑΝ.
ΡΙΝΑ — ΡΟΚΑ.
ΣΑΝ — ΣΑΣ — ΣΗΜΑ — ΣΙ-
ΑΜ — ΣΩ.

ΤΟΣΚΑΝΗ — ΤΟΣΟΝ.
ΩΝ.

Ι. ΜΕΛΙΕ

Οι ηλικίες

Για να εξακριβώσετε τις ιστο-
ρικές σας γνώσεις, προσπαθήστε
να βρείτε σε ποιαν ηλικία:

1. Η Κλεοπάτρα γοητεύσε τον
Αντώνιο.
18, 28 ή 38 ετών;
2. Η λαίδη Γκόντιβα διέτρεξε
την πόλη του Κόβεντρυ όλονυμνη
πάνω στ' αλόγο της.
18, 28 ή 38 ετών.

3. Η Έλσιζα άφισε τον Άδε-
λάρδο και κλείστηκε σε μοναστήρι.
20, 30 ή 40 ετών;
4. Η Ζαν ντ' Άρκ άπελευθέρω-
σε τη Ρέιμς.
17, 22 ή 27 ετών;
5. Η Λουκρητία Βοργία παντρεύ-
τηκε για τετάρτη φορά.
22, 32 ή 42 ετών;
6. Η βασίλισσα Έλισάβετ κα-
τατρόπως την Ισπανική Άρμάδα.
45, 55 ή 65 ετών;

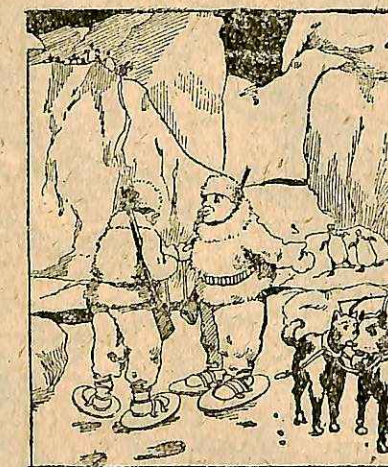
7. Η Μαρία της Σκω-
τίας δραπέτευσε απ' τη
βουλακή.
25, 35 ή 45 ετών;
8. Η Μεγάλη Αικατε-
ρίνη στραγγάλισε το σύ-
ζυγό της κι έγινε Τσαρί-
να της Ρωσίας.
23, 33 ή 43 ετών;
9. Η Μαρία Αντουα-
νέτα παντρεύτηκε το δι-
άδοχο της Γαλλίας.
14, 19 ή 24 ετών;
10. Η Βικτωρία έγινε
βασίλισσα της Άγγλιας.
18, 28 ή 38 ετών;
11. Η Έλεονώρα Ντού-
ζε έπαψε για πρώτη φορά
το ρόλο της Ιουλιέτας.
9, 14 ή 19 ετών;
12. Η Σάρα Μπερνάρ
έπαιξε στο θέατρο, μολ-
ονότι είχε χάσει το ένα της
πόδι.
53, 63 ή 73 ετών;
13. Η Μαρία Κιουρί
άπεμόνωσε για πρώτη φορά ένα δε-
κατον του γραμμαρίου καθαρού ρα-
δίου.
25, 35 ή 45 ετών;

Ιστορικές γυναίκες

Ποιά είναι η ιστορική εκείνη γυ-
ναίκα που:

1. Αναψε ή ίδια την πυρά που
θα κατέκαιε το σώμα της, όταν έ-
φυγε ο αγαπημένος της;
2. Μάζεψε σιτάρι μέσα στην πο-
διά της, όταν την πρόσεξε ο μέλ-
λων σύζυγός της;
3. Κοιμόταν κάθε μέρα σ' ένα
φέρετρο, με κερί ανάμμενα δίπλα
στο κεφάλι και στα πόδια της;
4. Έπαιρνε το μπάνιο της μέσα
σε γαϊδουρινό γάλα;

Μαγική εικόνα

Οι εξερευνηταί αυτοί συνάντη-
σαν στο δρόμο τους μια τεραστία
λευκή άρκτο. Την πυροβόλησαν και
την έτραυμάτισαν, αλλά παρά τα
τραύματά της η άρκτος άκούσθη κατώρθω-
σε να τους ξεφύγ. Μήπως μπορεί-
τε να βρείτε που έχει κρυφτεί;

Το ρολόϊ

Ένα ρολόϊ κουρδίσθηκε και ρυθ-
μίσθηκε στη 1 μετά το μεσημέρι.
Πήγαινε όμως μπροστά 25 λεπτά
κάθε ώρα, ως τις 4 άκριβως, όποτε
άρχισε να πηγαινει πίσω 15 λεπτά
την ώρα. Πότε το ρολόϊ κατέληξε
να δείχνει πάλι τη σωστή ώρα;

Οι λύσεις στη σελ. 76

Η συντήρησις των βιβλίων

Συμβουλές προς τους βιβλιοφίλους

Τα βιβλία λερώνονται και καταστρέφονται περισ-
σότερο από ό,τι όηποτε άλλο πράγμα. Γι' αυτό, η
συντήρησις τους άπαιτεί μεγάλη προσοχή και ειδι-
κές φροντίδες.

Να, πώς θα εξαλείψετε τους λεκέδες που σχημα-
τίζονται σ' αυτά:

Δακτυλιές: Κάμετε μία ζύμη από σαπούνι—
άφου το μουσκεψετε προηγουμένως με λίγο νερό —
και άλειψετε μ' αυτή τους λεκέδες. Έπειτα τρίψετε
τους πολύ ελαφρά με το δάκτυλό σας. Θα τους ξε-
πλύνετε ύστερα με λίγο νερό, θα περάσετε πάνω
ένα καθαρό στυπόχαρτο και θα τους άφήσετε να
στεγνώσουν.

Λεκέδες από ύγρασία: Θα καθαρίσετε
τη σελίδα με μία πολύ ελαφρή διάλυσι χλωρίου. Κά-
τόπιν θα την περάσετε μ' ένα βαμβάκι βρεγμένο με-
σα σε καθαρό νερό. Το στεγνωμα θα γίνει μ' ένα καμ-
μάτι στυπόχαρτο.

Λεκέδες από λάδι ή λίπος: Βάλτε έ-
να στυπόχαρτο πάνω στο λεκέ και περάστε τον μ'
ένα σίδερο που δεν πρέπει να καίη παραπολύ. Αυτό
το σίδερο θα γίνει δύο, τρεις ή περισσότερες φο-
ρές ως που ο λεκές να χαθή τελείως. Κάθε φορά θα
μετακινήτε το στυπόχαρτο, ώστε το μέρος που θα
βρίσκεται πάνω στο λεκέ να είναι καθαρό. Τα τελευ-
ταία ύπολειμμάτα του λεκέ θα τα κάμετε να χαθούν
απλώνοντας πάνω στη σελίδα μ' ένα πινέλο λίγο
νέφτι, που θα το ζεσταίνετε προηγουμένως, βρέ-
νοντας το μέσα σε μία κατσαρόλα με ζεστό νερό.
Αν άπομείνι κάποια κιτρινίλα στο χαρτί, τότε θα
τρίψετε τη σελίδα του βιβλίου με λίγο καθαρό οι-
νόπνευμα.

Αν οι λεκέδες είναι πρόσφατοι, μπορείτε να τους
τρίψετε ελαφρά με μία ζύμη από μαγνησία και βεν-
ζίνη.

Αν, έξ άλλου, οι λεκέδες είναι πολύ παλαιοί, θα

τους τρίψετε με αϊθέρα.

Λεκέδες από μυίγες: Θα τους εξαλεί-
ψετε τρίτοντάς τους ελαφρά με λίγο ξύδι.

Λεκέδες από αίμα: Θα τους τρίψετε με
μία διάλυσι βόρακος ή χλωρίου. Θα τους ξεπλύνετε
κατόπιν με λίγο νερό.

Λεκέδες από πετρέλαιο: Θα τους τρί-
ψετε με μία διάλυσι άμυνης.

Λεκέδες από μελάνη: Θα τους τρίψετε
με όξυγενή ή με την άκόλουθη διάλυσι:

Όξυζαλικόν, όξύ 4 γραμ.
Υποβειώδες νάτριον 1
Νερό 50

Τα δεσίματα

Λεκέδες: Οι μικροί λεκέδες εξαφανίζονται με

λίγη ψύχα ζεστού ψωμιού.

Για τους λεκέδες από λιπαρές ουσίες θα χρησι-
μοποιήσετε μία ζύμη από μαγνησία και βενζίνη.

Δυσκολότερη είναι η εξαλείψις των λεκέδων από
μελάνη. Θα τους περάσετε πρώτα με λίγο οινόπνευμα
και κατόπιν με όξυζαλικόν όξύ. Αν άλλοιωθή το χρώ-
μα, όπως είναι πολύ πιθανόν, θα πρέπει να έχετε μία
μπογιά του ίδιου χρώματος, για να περάσετε μ' αυ-
τή το μέρος του δεσίματος, που έχει άποχρωματισθή.

Αν το δέρμα του δεσίματος παρουσιάζει σκασί-
ματα, θα είναι καλό να το τρίβετε κάθε τόσο με μία
φανελλα, που θα την βρέχετε μέσα σε λάδι λαβάντας.

Αν θέλετε να κάμετε τα δεσίματα των βιβλίων
σας να γυαλίζουν, θα διαλύσετε μέσα σε οινόπνευμα
90 βαθμών έναν κρόκο αγγού και θα τα περάσετε
μ' αυτή τη διάλυσι. Κατόπιν θα τα γυαλίσετε, τρί-
νοντάς τα με μία φανελλα.

Για να προφυλάξετε τα βιβλία
σας από τα έντομα: Θα βάλετε στα ράφια
μικρά δοχεία με πλατύ στόμιο, που θα περιέχουν
μια από τις κάτωθι ουσίες: νέφτι, βενζίνη ή
τετραχλωριούχον άνθρακα. Οι άτμοι που αναδίδουν-
ται απ' αυτές τις ουσίες σκοτώνουν τα έντομα και
τα αυγά τους.

Η «έσσανς» της λαβάντας άπομακρύνει επίσης
τα διάφορα ζωφία. Μπορείτε ακόμη να ρίξετε στα
ράφια ναφθαλίνη.

Για να προφυλάξετε τα βιβλία
σας από την ύγρασία μπορείτε να βάλε-
τε στη βάση των βιβλιοθηκών σας δοχεία με ασβε-
στη ασβυστον.

Μην ξεχνάτε, τέλος, να ξεσκονίζετε συχνά τα βι-
βλία σας, χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό έναν
ειδικό φυστήρα, από κείνους που βρίσκονται στο
έμπόριο.

Ο φαντασμένος κουρέας

Το παραμυθάκι σας

Μία φορά κι' έναν καιρό, σε μία μεγάλη
πόλη της Περσίας ζούσε ένας κουρέας που
τον έλεγαν Φερντινόν κι' είχε μεγάλη φή-
μη γιατί ήταν σπουδαίος στην τέχνη του.

Άλλα ήταν και ψωρούπερφηανος γι' αυ-
τό κι' ήθελε να κουρεύη και να ξυρίξη τους
πλούσιους και περιφρονούσε τους φτωχούς
πελάτες. Μία μέρα, λοιπόν, ένας ξυλοκό-
πος που του πουλούσε ταχτικά ξύλα για τη
θερμάστρα του, του είπε:

— Δεν θα σου ξαναφέρω ξύλα αν δεν ξυ-
ρίσειςμένα και τον σύντροφό μου!

Ο Φερντινόν τότε, επειδή ήταν έλλειψι
από ξύλα, άναγκάστηκε να δεχτεί. Έ-
κοψε τα μαλλιά και τα γένεια του ξυλοκό-
που με μεγάλη προσοχή και περιποίησι κι'
έπειτα τον ρώτησε που ήταν ο σύντροφός
του.

— Περιμένει έξω, άποκρίθηκε ο ξυλοκό-
πος: θα τον φέρω άμέσως.

Βγήκε μία στιγμή απ' το κουρείο ο ξυ-
λοκόπος κα ξαναγύρισε με το γαϊδάρo του.

Αυτός είναι ο σύντροφός μου, ειπε.

Εύρισέ τον!

Ο κουρέας, τότε, έγινε έξω φρενών απ'
το θυμό του. Άφριζε, γούρλωνε τα μάτια
του, έσφιγγε τα χέρια του.

— Να ξυρίσω το γαϊδάρo; ειπε. Δεν
φτάνει που καταδέχτηκε να λερώσω τα χέ-
ρια μου με σένα και τώρα μου ζητάς να
ξυρίσω και το γαϊδάρo σου;

— Τι έκαμε λέει; φώναξε ο ξυλοκόπος.
Νομίζεις ότι μπορείς να με διώξεις απ' το
κουρείο χωρίς να κάμης ό,τι συμφωνή-
σαμε;

Άλλ' ο κουρέας εξακολουθούσε ν' άρνιέ-
ται και να φωνάζη θυμωμένος.

Τότε ο ξυλοκόπος βγήκε και τράβηξε
βιαστικά στον καδύ και του διηγήθηκε όσα
συνέβησαν. Ο καδύς του άπάντησε:

— Πήγαινε να πής στο Φερντινόν να
έρθη, με τα ζουράφια του εδώ!

Δεν πέρασε πολλή ώρα και ο ξυλοκόπος
γύρισε στον καδύ με τον κουρέα που κα-
τατομομαγμένος περίμενε να τον δικασή ο
καδύς.

— Γιατί άρνιέσαι να ξυρίσης το σύν-
τροφό του άνδρου που αυτός; ρώτησε ο κα-
δύς. Τέτοια συμφωνία δεν κάματε;

Ο κουρέας, τότε, έσκυψε ως τη γή κι'
άποκρίθηκε:

— Σοφέ μ' η και πολυχρονεμένη μου
καδύ, η αλήθεια είναι ότι έκαμα τέτοια συμ-
φωνία, αλλά που μπορούσα να φαντασθώ
ότι ένας άνθρωπος θα είχε σύντροφο ένα
γαϊδάρo;

Αυτό δεν είναι δύσκολο πράγμα, ειπε ο
καδύς. Ένας ξυλοκόπος μπορεί να έχη σύν-
τροφο ένα γαϊδάρo. Έσθ, βέβαια, δεν το έ-
βαλες αυτό στο νου σου, όπως κι' αυτός
δεν σκέφτηκε ότι είχε υποχρέωσι να στο
ξηγήση. Όμως, κατά τη συμφωνία που
έκαματε, ο ξυλοκόπος έχει δικήν.

Ο κουρέας τότε, κάτι έκαμε να πή τα-
ραγμένος, άλλ' ο καδύς τον σταμάτησε
και του ειπε αusterά:

— Εμπρός, λοιπόν! ξύρισε το γαϊδάρo,
όπως έσυμφωνήσατε!

Τι να κάμη πιά ο κουρέας; Έτρεξε
κι' έφερε ένα καζάνι κι' έκαμε σαπούνι-
δα κι' άρχισε να ξυρίζη το γαϊδάρo.

Μία βδομάδα όλοκληρη βασανίστηκε και
έλασε όλα τα ξυράφια του. Κόσμος πολ-
λός μαζεύτηκε και έβλεπε το ρεζίλημα που
έπαθε ο ψωρούπερφηανος και φαντασμέ-
νος κουρέας που άναγκάστηκε να ξυρίση
το γαϊδάρo, άφου πρώτα δεν ήθελε να ξυ-
ρίξη τους φτωχούς πελάτες.

Εξυπνάδες

— Δεν μου λές, Τάκη. Θάρρης άπόψε

στο χορό της Λίλης;

— Θα είναι μασκε;

— Όχι. Οι προσκλήσεις γράφουν «έν-
δυμα βραδυνό».

— Τότε δε θα μπορέσω νάρθω. Οι πυ-
τζάμες μου είναι παλιές...

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

— Απορία ενός πιτσιρίκου:

— Το γόνυ το λέμε γόνατο. Γιατί να
μη λέμε και το σαγόνι σαγόνατο;

Δίκαιη μοιρασιά

Η ιστοριούλα σας

Ο Τάκης, ο Πέτρος και ο Γιώργος, τρία
χαριτωμένα, αλλά τρομερά σκανδαλιάρικα
άδελφάκια, χαλάνε τον κόσμο με τα παι-
γνίδια τους. Παρ' όλες τις επανειλημμένες
υστάσεις του πατέρα τους, τα μικρά αυ-
τά διαβολάκια δεν έννοούν να ήσυχάσουν.

Έκείνος, λοιπόν, χάνοντας σε μία στιγ-
μή την υπομονή του, παίρνει μία μαγκού-
ρα, πλησιάζει τον όμιλο, άρπάζει τον Τά-
κη, τον μεγαλύτερο, και άρχίζει να του τις
βρέχει στα μαλακά. Αυτός όμως, καθώς τις
τρώει, διακόπτει για μία στιγμή τα κλά-
ματα και φωνάζει:

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

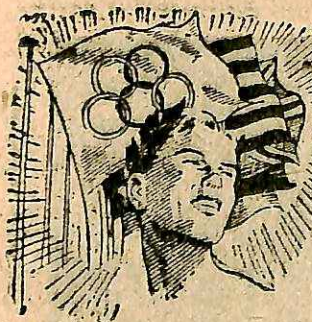
— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο!...

— Έ, μπαμπά, κάνε καλά τον λογαρια-
σμό σου!... Έχεις ακόμα να δεις τον
Πέτρο και το Γιώργο

Ο Διεθνής Σημβολ

Οι καλλίτερες Έλληνίδες Αθλήτριες

Ο Γυναικείος Άθλητισμός στην Ελλάδα έκανε εξαιρετικές προόδους τα τελευταία χρόνια. Υπήρξε όμως εποχή που τα κορίτσια όταν καταπιάνονταν με τα σπορ, έπεφταν στη συνειδησί των «σθαρρών». Ακόμη προσωπικότητες του εκπαιδευτικού μας κόσμου «αφώριζαν» τις... δυστυχισμένες υπάρξεις, που έατολμύσαν να ζητήσουν την άδεια ν' ασχοληθούν με τα κατ'άλληλα για τη γυναίκα αθλήματα. Αλλά και εξελλίμενοι γονείς, τέλος, για κανένα λόγο δεν ήθελαν τα παιδιά τους να μιμούνται στη σωματική άγωγή τις «χειραφετημένες». Έτσι τα κορίτσια έταλαιπωρούντο περιμένοντας να τύχ στο σχολείο τους καμμία προοδευτική γυμναστική με τ' αθλητικό μικρόδιο μέσα της, για να τα παρασύρουν στη χαρά του υπαίθρου, του σπορ, των αγώνων.

Πέρασε όμως πια η εποχή εκείνη! Σήμερα οι γονείς προσανατολίζονται προς μια καθολική αθλητική εξέσκηση των παιδιών τους, αγαιρών ή κοριτσιών. Στο σχολείο καλλιεργείται ο αθλητισμός έντακτικότερα. Η κοινωνία δεν βλέπει με κακό μάτι την επίδοσι των κοριτσιών στα σπορ. Και τα ίδια μέσα τα κορίτσια λαχταρούν συνειδητά να απολαύσουν τις ωφέλειες που χαρίζει η συστηματική επίδοσι στους άθλους, στους αγώνες.

Πόσοι κάποι, πόσες θυσίες χρειάστηκαν για να μεταβληθ αυτή η παλιά κατάσταση! Αλλά και τι ικανοποίησι αισθάνονται όσαι συνέβαλαν στην αλλαγή αυτή, στην πρόοδο του αθλητισμού. Παρακολουθήστε να ιδήτε πόσες ωραίες επιδόσεις πραγματοποιήσαν οι Έλληνίδες αθλήτριες την περασμένη αθλητική περίοδο. Έτσι θα μορφώσετε καλύτερα γνώμη για τη σημερινή κατάσταση του γυναικείου αθλητισμού στην Ελλάδα, αλλά και θα εκτιμήσετε τις προσπάθειες των Έλληνίδων αθλητριών για την ανύψωσι της στάθμης της τεχνικής και των ρεκόρ. Θα σας δώσουμε τις 6 καλύτερες αθλήτριες του 1948 και των δυο κατηγοριών:

Α'. Κατηγορία

Δρόμος 60 μ.: 1) Λομπιάνκο (Π.Γ.Σ.) 8'' 2) 2) Καρολόγου (Στ' Γυμ.) 8'' 3) 3) Τσαγκαρίδου (Παγκύπρια) 8'' 5) 4) Πα-

παγωγίου (Π.Α.Ο.) 8'' 7) 5) Λεοντακανάκη (Π.Γ.Σ.) 8'' 7) 6) Κασιόπη (Π.Γ.Σ.) 8'' 7) 7) (Η Πανελληνίος επίδοσις 7'' 7) κατέχεται από την Δ. Καβουνίδου (Λανίτου) από το 1935.

Δρόμος 100 μ.: 1) Στάμου (Γ.Σ. Βόλου) 13'' 3) 2) Καβουνίδου (Α.Ο.Π.Φ.) 13'' 6) 3) Λομπιάνκο 13'' 8) 4) Κορολόγου 13'' 8) 5) Μπαμπανίδου (Άλεξανδρείας) 13'' 9) 5) Τσαγκαρίδου 6) Λεοντακανάκη και 7) Κασιόκη 14'' 0 (Πανελληνίος επίδοσις 12'' 4 από το 1936 υπό της Δ. Καβουνίδου).

Δρόμος 80 μ. μετ' εμπόδων: 1) Καβουνίδου 13'' 2) 2) Αργυρίου (Πανινίου) 14'' 5) 3) Σιμάνη (Πανινίου) 15'' 0 4) 4) Αυτινέα (Α.Ο.Π.Φ.) 15'' 9) 5) Ζαχαριάδου (Παγκύπρια) 16'' 2) 6) Ζέζα (Π.Γ.Σ.) 16'' 4) (Πανελληνίος επίδοσις 12'' 2 1936 υπό Δ. Καβουνίδου).

Σκυταλοδρομία 4 X 50 μ.: 1) Στ' Γυμνασιον 28'' 2) 2) Α.Ο.Π.Φ. 29'' 0) 3) Πανελληνίος Γ.Σ. 29'' 3) (Πανελληνίος επίδοσις 28'' 0 1936 υπό Π.Γ.Σ.).

Σκυταλοδρομία 4 X 100 μ.: 1) Στ' Γυμνασιον 54'' 8) 2) Α.Ο.Π.Φ. 56'' 7) 3) Π.Γ.Σ. 58'' 4 (Πανελληνίος επίδοσις 54'' 8 1948 υπό Στ.Γυμνασιον).

Αλμα εις ύψος: 1) Τσαγκαρίδου 1.46 μ. 2) 2) Αμυρά (Κολλεγίου) 1.43 μ. 3) Αργυρίου 1.40 μ. 4) Ζαχαριάδου 1.35 μ. 5) Νικολαΐδου (Άλεξανδρείας) 1.35 μ. 6) Λομπιάνκο και 7) Παπαϊωάννου (Α.Ο.Π.Φ.) 1.30 μ. (Πανελληνίος επίδοσις 1.50 μ. 1935 υπό Δ. Καβουνίδου).

Αλμα εις μήκος: 1) Κορολόγου 4.89 μ. 2) 2) Τσαγκαρίδου 4.78 μ. 3) Λομπιάνκο 4.64 μ. 4) 4) Αργυρίου 4.63 μ. 5) Ζαχαριάδου 4.55 μ. 6) Νικολαΐδου 4.39 μ. (Πανελληνίος επίδοσις 5.13 μ. υπό Τσαγκαρίδου).

Σφαιροβολία: 1) Θεσσαλού (Απόλλωνος) 9.86 μ. 2) Μιχαηλίδου (Π.Γ.Σ.) 9.43 μ. 3) Άναγνωστοπούλου (Άλεξανδρείας) 9.42 μ. 4) Τερζοπούλου (Ν. Βύρωνος) 9.40 μ. 5) Παπαϊωάννου 9.20 μ. 6) Αργυρίου 9.01 μ. (Πανελληνίος επίδοσις 10.97 μ. 1935 υπό Γ. Σπυρίδου).

Δίσκοβολία: 1) Καλογήρου (Ε.Α.Σ.Α.) 27.33 μ. 2) Θεσσαλού 27.19 μ. 3) Μπαρτισσιανού (Α.Ο.Π.Φ.) 24.62 μ. 3) Παπαϊωάννου 23.96 μ. 4) Μαυρομμάτη (Απόλλωνος) 23.58 μ. 5) Τερζοπούλου 23.16 μ. (Πανελληνίος επίδοσις 30.69 μ. 1935 υπό Γ. Σπυρίδου).

Ακοντισμός: 1) Μαυρομμάτη 33.51 μ. 2) 2) Αρτέμη (Α.Ο. Γλυφάδας)

29.80 μ. 3) Αργυρίου 26.175 μ. 4) Καλογήρου 25.59 μ. 5) Μπαρτισσιανού 25.18 μ. 6) Ζέζα 23.04 μ. (Πανελληνίος επίδοσις 33.51 μ. 1948 υπό Μαυρομμάτη).

Β'. Κατηγορία

Δρόμος 50 μ.: 1) Μαρτίνα (Α.Ο. Γλυφάδας) 7'' 5) 2) Στεφανάτου (Α.Ο.Π.Φ.) 7'' 7) 3) Καταράλου (Κολλεγίου) 7'' 7) 4) Σοφονοπούλου (Π.Γ.Σ.) 7'' 7) 5) Κομπλή (Κολλεγίου) 7'' 8) 6) Κοσμίδου (Α.Ε.Κ.) 7'' 9).

Αλμα εις μήκος: 1) Αμυρά (Κολλεγίου) 4.27 μ. 2) Μαρτίνα 4.19 μ. 3) Γεωργουλάκη (Α.Ε. Νικαίας) 4.16 μ. 4) Κομπλή 4.15 μ. 5) Μπόμπολα (Κολλεγίου) 4.09 μ. 6) Νικολαΐδου (Α.Ε.Κ.) 4.04 μ.

Αλμα εις ύψος: 1) Αμυρά 1.43 μ. 2) Μπόμπολα 1.20 μ. 3) Φουριώτου (Κολλεγίου) 1.20 μ. 4) Στεφανάτου 1.20 μ. 5) Μαντζαρούση (Α.Ο.Π.Φ.) 1.20 μ. 6) Σιώκη (Π.Α.Ο.) 1.15 μ.

★

Αυτές είναι οι καλύτερες Έλληνίδες αθλήτριες του 1948. Κοντά τους φιγουράρουν και 800 νέα πανελληνία ρεκόρ, που έπέτυχαν στον ακοντισμό ή Όλυμπια Μαυρομμάτη του Άπολλωνος με 33.51 μ. και η ομάδα σκυταλοδρομίας 4 X 100 του Στ' Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών με 54'' 8).

Η κατάταξις όμως αυτή και τα ρεκόρ ανήκουν στον περασμένο χρόνο. Με το 1949 νέοι ορίζοντες ανοίγουν για τον Γυναικείο Άθλητισμό στην Ελλάδα. Βρισκόμαστε ακόμη στο Μάρτη και η γυναικεία αθλητική κίνησις άρχισε ζωηρότατη.

Για πρώτη φορά στην Ιστορία του Νεοελληνικού Άθλητισμού ετελέσθησαν από τον Σ.Ε.Γ.Α.Σ. επίσημα μέσα της Α.Ε.Κ. στην Ν. Φιλαδέλφεια αγώνες ανώμαλου δρόμου 800 και 1000 μ.

Για να μαστέ όμως δικαιοι την τιμή της εισαγωγής του ανώμαλου δρόμου στο Γυναικείο αθλητικό πρόγραμμα διεκδικεί η Ε.Α.Σ.Α. από το 1940. Έφ'ετος όμως οι αγώνες ανώμαλου δρόμου γυναικών δεν περιορίστηκαν μεταξύ φοιτητριών. Διοργανώθηκαν ειδικά για αθλήτριες. Δόθηκε έτσι η ευκαιρία να διακριθούν οι 1) Κορολόγου Τασία (Στ' Γυμνασιον), 2) Λαβδα Τζίνη (Π.Α.Ο.), 3) Άλεξανδρού Άνα (Π.Α.Ο.), 4) Φραγκίσκου Αμαλία (Πανινίου), 5) Σταμάτη Βιολέτα (Πανελληνίου), 6) Κωνσταντινίδου Αγγελική (Π.Α.Ο.), 7) Παναγιωτοπούλου Γεωργία (Π.Α.Ο.), 8) Χαλκιαδάκη (Π.Α.Ο.) και 9) Κατσούτη Μάτα (Πανελληνίου) στους δρόμους 1.200, 1.000 και 800 μ.

Ας ελπίσουμε πως το 1949 οι αθλήτριές μας θα προπονηθούν συστηματικότερα και θα βελτιωθούν κατά πολύ και στο τεχνικό επίπεδο, για να μπορέσουν έτσι να διεκδικήσουν αθλητικές δόφνες, όχι μονάχα στους Έλληνικούς στίβους, αλλά και στους Διεθνείς.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Άνω - κάτω σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΑΝΔΙΑ — ΟΜΑΛΟΙ. 2) ΟΡΑΝ — ΝΗΜΑ. 3) ΣΗΜΑ — ΑΒΕ — ΝΟΝΑ. 4) ΜΝΗΜΑ — ΤΟΣΟΝ. 5) ΟΙ — ΑΝΑΥΔΟΣ — ΣΩ. 6) ΣΑΣ — ΑΔΑΗΣ — ΕΩΣ. 7) ΑΡΤΑ — ΓΚΩΛ. 8) ΠΑΝ — ΟΝΟΜΑ — ΗΡΑ. 9) ΑΝ — ΑΛΑΜΑΝΑ — ΟΝ. 10) ΛΑΣΠΗ — ΗΘΙΚΑ. 11) ΑΞΙΑ — ΙΣΑ — ΗΜΑΣ. 12) ΑΘΩΣ — ΡΙΝΑ. 13) ΙΣΜΗΝΗ — ΑΦΑΣΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΚΟΣΜΟΣ — ΠΑΛΑΤΙ. 2) ΗΝΙΑ — ΑΝΑΞ. 3) ΝΟΜΗ — ΣΑΝ — ΣΙΑΜ. 4) ΔΡΑΜΑ — ΑΠΑΘΗ. 5) ΙΑ — ΑΝΑΤΟΛΗ — ΩΝ. 6) ΑΝΑ — ΑΔΑΝΑ — ΙΣΗ. 7) ΒΡΥΑ — ΟΜΩΣ. 8) ΟΝΕ — ΔΗΓΜΑ — ΑΡΑ. 9) ΜΗ — ΤΟΣΚΑΝΗ — ΙΦ. 10) ΑΜΝΟΣ — ΑΘΗΝΑ. 11) ΛΑΟΣ — ΕΛΗ — ΙΜΑΣ. 12) ΝΟΣΩ — ΡΟΚΑ. 13) ΙΚΑΝΟΣ — ΑΝΑΣΣΑ.

Οι ηλικίες

1) 28 ετών. 2) 28. 3) 20. 4) 17. 5) 22. 6) 55. 7) 25. 8) 33. 9) 14. 10) 18. 11) 14. 12) 73. 13) 35.

Ιστορικές γυναικές

1) Η βασίλισσα Διδώ της Κορυθόνας. 2) Η Ρούθ. 3) Η Ξαρά Μπενάρ. 4) Η Ρωμαία αυτοκράτειρα Ποππία.

Μαγική εικόνα

Η άρκουδα βρίσκεται ολόκληρη πάνω από τον εξερευνητή, που κυττάει προς τα εμπρός. Θα την δhte αν κυττάξετε την εικόνα ανεστραμμένη.

Το ρολόι

Απ' τη 1 ως τις 4, δηλαδή σε 3 ώρες. Το ρολόι πήγε 75 λεπτά μπροστά. Για να τα καλύψι λοιπόν, κατόπιν, πηγαίνοντας πίσω 15 λεπτά την ώρα χρειάστηκε 5 ώρες. Άρα, έδειχνε τη σωστή ώρα στις 9 το βράδυ.

☼

Η λύσις του 21ου σταυρολέξου ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ. 2) ΕΜΙΝΕ — ΙΚΑ — ΒΟΣΚΗ. 3) ΞΥΝΑ — ΝΑΙ — ΝΤΑΛ. 4) ΑΝΑ — ΔΟΓΗΣ — ΤΑΝ — ΑΒΕ. 5) ΠΑ — ΚΟΜΗΣ — ΚΑΛΟΝ — ΕΚ. 6) ΓΑΛΗΝΟΣ — ΣΑΜΟΣ. 7) ΣΙ — ΙΟΝ — ΣΑΞ — ΝΑΣ — ΠΡ. 8) ΤΟΝ — ΤΟΣΟΣ. 9) ΕΣΤΟ — ΜΑΤ — ΠΑΣ — ΣΙΑΜ. 10) ΟΡΚΟΣ — ΑΝΑ. 11) ΛΑ — ΙΩΝ — ΟΥΣ — ΚΩΣ — ΙΓ. 12) ΓΩΝΙΑ — ΝΙΣΥΡΟΣ. 13) ΡΑ — ΝΟΜΕΣ — ΝΟΤΟΣ — ΜΗ. 14) ΙΛΗ — ΣΟΙ — ΣΑΛΟΣ — ΠΑΤ. 15) ΟΥΡΑ — ΣΑΣ — ΣΑΓΗ. 16) ΝΤΑΝΑ — ΓΕΣ — ΡΑΚΟΣ. 17) ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. 2) ΑΜΥΝΑ — ΙΟΣ — ΑΛΥΤΑ. 3) ΝΙΝΑ — ΝΤΟ — ΗΡΑΝ. 4) ΑΝΑ — ΚΑΙ — ΩΡΙΩΝ — ΑΝΤ. 5) ΔΕ — ΔΟΛΟΣ — ΚΩΝΟΣ — ΑΙ. 6) ΤΟΜΗ — ΜΟΝΙΜΟΣ. 7) ΠΙ — ΓΗΝ — ΔΑΣ — ΑΕΙ — ΓΕ. 8) ΝΗΣΟΣ — ΣΕΡ. 9) ΑΙΑΣ — ΣΑΝ — ΝΥΝ — ΣΑΣΙ. 10) ΣΚΙ — ΣΙΝΑΣ. 11) ΙΑ — ΤΑΣ — ΤΑΥ — ΣΟΛ — ΑΠ. 12) ΓΑΛΑΝΟΣ — ΚΥΤΟΣ. 13) ΣΒ — ΝΟΜΑΣ — ΜΩΡΟΣ — ΡΣ. 14) ΜΟΝ — ΝΟΣΟΣ — ΣΟΣ — ΣΑΜ. 15) ΟΣΤΑ — ΣΙΑ — ΠΑΚΟ. 16) ΣΚΑΒΕ — ΑΜΙ — ΜΑΓΟΣ. 17) ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΗΣ.

Τετραώροφο γκαράζ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΠΑΡΚΟ

Παράδειγμα προς μίμηση

Το ωραιότερο και ρομαντικότερο παρκο του Σαν Φραντσκο, το Γιούνιον Σκωερ Πάρκ, που βρίσκεται στο κέντρο ακριβώς της πόλεως, σκεπάζεται με το χώμα του την τσιμεντένια οροφή ενός τεραστίου τετραώροφου γκαράζ!

Όταν οικόδομοσαν το γκαράζ, τα δέντρα του πάρκου είχαν ξεριζωθεί προσεχτικά και μεταφέρθηκαν σε ασφαλή μέρη. Επίσης τ' αγάλματα και τα διάφορα τεχνικά έργα (συντριβάνια, λίμνες κλπ.) που στόλιζαν το ωραίο αυτό παρκο, τοποθετήθηκαν προσωρινά σε άλλους κήπους.

Όταν τέλειωσε η κατασκευή του γκαράζ ξαναφτελλήκαν στο παρκο όλα τα δέντρα που είχαν προσωρινά ξεριζωθεί. Σήμερα το παρκο αυτό, μπορεί να πη κανείς, ότι είναι ωραιότερο από πριν.

Το υπέδαφος του πουληθήκε με δόσεις απ' το Δήμο του Σαν Φραντσκο, στο Σωματείο Ιδιοκτητών Γκαράζ.

Το πρωτότυπο και τόσο πρακτικό αυτό γκαράζ έχει τέσσερες τεράστιες εξόδους. Κάθε εξόδος έχει ένα μεγάλο ανεκυστήρα που παραλαμβάνει τ' αυτοκίνητα και τα κατεβάσει σε οποιόδήποτε απ' τα τέσσερα πατώματα, που είναι αδειασμένα. Πάντως, άσχετα με τις επιθυμίες των πελατών, αν το αυτοκίνητο είναι αρκετά βαρύ τοποθετείται στο τέταρτο πάτωμα.

Αν αντίθετα είναι πολύ ελαφρό, το τοποθετούν στο πρώτο πάτωμα. Στα τρία πρώτα πατώματα απαγορεύεται η είσοδος στους οδηγούς των αυτοκινήτων. Μόνο οι υπάλληλοι του γκαράζ έχουν το δικαίωμα να οδηγούν τ' αμάξια εκεί.

Στο κέντρο ακριβώς του πάρκου υπάρχει το κεντρικό κλιμακοστάσιο, που οδηγεί ως τα υπόγεια του γκαράζ. Άλλα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
GUERRE LAVIGNE
AKAΔΗΜΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ DAYDOY FILS
ΕΚΔΟΣ PIGIER
ΤΗΛΕΦ. 33.398
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΠΤΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΠΤΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΠΤΙΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗ 64
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΝΤΙΝΟΥ 60
ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΕΡΨΙΦΕΑΣ

δσο λειτουργούν τ' άσανσερ «διαρκώς κινώμενα», οι σκάλες μένουν ακρήσιμτοιπίτες.

Ο πρώτος όροφος του γκαράζ μπορεί να στεγάσει περισσότερα από 2.000 αυτοκίνητα. Ο τελευταίος όμως όροφος χωράει πολύ λιγώτερα, γιατί εκεί βρίσκονται εγκατεστημένα τα γραφεία, τ' αναψυκτήρια για τους υπαλλήλους και τους πελάτες και διάφορα χωρίσματα όπου γίνεται η παραδοσις ή η παραλαβή των αυτοκινήτων.

Σε κάθε μία απ' τις τέσσερις εξόδους του γκαράζ υπάρχουν αντλίες βενζίνης, «κομπρεσέρ» για τα λάστιχα και νερό για τα ψυγεία.

Το πλύσιμο και το στέγνωμα του αυτοκινήτου, μέσα στο πρωτότυπο αυτό γκαράζ, μπορεί να γίνει κι απ' τον ίδιο τον οδηγό. Φτάνει ν' αφήσει το αυτοκίνητο του σ' ένα ώριμένο σημείο και να πείσει μερικά κουμπιά.

Για τον κίνδυνο της φωτιάς έχουν ληφθή δραστικά μέτρα. Σε κάθε γωνία του γκαράζ υπάρχουν κρουνοί νερού και διπλωμένοι πανίνοι σωλήνες. Επίσης σε περίπτωση μεγάλης πυρκαϊάς, ολόκληρο αυτό το υπόγειο οικοδόμημα μπορεί να πλημμυρισθ με νερό. Πάντως αυτό το είδος καταπολεμήσεως της πυρκαϊάς δεν χρειάσθηκε ως σήμερα να τεθ σ' εφαρμογή. Μόνο κατά την αποπεράτωσι του γκαράζ, δοκιμάσθηκε μια φορά για να διαπιστωθ η άρτια λειτουργία του.

Το τελώριο υπόγειο αυτό γκαράζ που, όπως αποδείχτηκε, εξυπηρετεί άριστα τα προχρόνια μιας μεγαλοπόλεως, θεωρείται ως παράδειγμα προς μίμηση για όλες τις πόλεις του κόσμου όπου η κυκλοφορία των αυτοκινήτων αύξηθηκε μεταπολεμικώς σε τεραστίο βαθμό.

Όλα τα παρκα που βρίσκονται στα κέντρα των πόλεων, θα μπορούσαν να γίνουν υπόγεια γκαράζ, χωρίς να χυθούν τίποτ' απ' τη φυσική τους εμφάνισι.

☼

Ενταίχτες τύπες παιδιών

Ο Άγγλος ύπουργός της Υγιεινής έκαμε τελευταία μια περιεργή ανακοίνωσι. Σύμφωνα μ' αυτήν, γίνονται από μερικούς μήνες στο ορφανοτροφείο του Χαρπεντεμ (Χερτφορνσάιρ) πειράσματα δημοφιλούς ενιαίου τύπου παιδιών.

Οι Άγγλοι ειδικοί φρονούν ότι η δημιουργία ενός παραμοίου τύπου είναι ζήτημα άδειων. Η προσπάθεια των επισημόνων, που παρακολουθούν τα παιδιά του ορφανοτροφείου του Χαρπεντεμ, τείνει στο να εξασφαλίση έναν ενιαίο ρυθμό στη λειτουργία των αδένων των, περιορίζοντας τη λειτουργία μερικών απ' αυτούς, ή, αντίθετα, ενισχύοντας άλλους, που παρουσιάζουν μια υπολειτουργία.

☼

Η ΜΟΔΑ

Αριστουργήματα είναι τα καλοκαιρινά μοντέλα του νέου φιγουρίνιού

G. UT PARISIEN

που μόλις παρελήφθη.
Γενικός Αντιπρόσωπος
Π. Η. ΡΕΛΛΑΣ
54 Πειραιεύς, Τηλ. 32 - 898

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ του αδελφού

Η Ίσαβέλλα Ντέ Ρομάνε ήταν μία απ' τις πιο όμορφες γυναίκες του Σαιντ - Αμάν. Το Σαιντ - Αμάν είναι απ' τα πιο γραφικά χωριά της Γαλλίας και φημίζεται για τα κρασιά του, τα φρούτα του και τα ωραία του κορίτσια. Μα απ' όλες τις κοπέλλες η Ίσαβέλλα ήταν η ωραιότερη. Ψηλή, λεπτοκαμωμένη, με μαύρα εκφραστικά ματία και πλούσια μαλλιά, η Ίσαβέλλα προκάλουσε το θαυμασμό και τον έρωτα στις καρδιές των νέων. Μα η ανατροφή της ήταν τέτοια ώστε πάντα να παραμένει σεμνή και να δεχεται με αδιαφορία τις φιλοφρονήσεις των νέων.

Η Ίσαβέλλα βρισκόταν πάνω στην άνθησι της νεότητός της. Ήταν μόλις δέκα οκτώ χρόνων. Η καρδιά της δεν είχε σκιρτήσει ακόμα από έρωτα. Καθότι βράδυ όμως σ' ένα χορό, συνάντησε εκείνον που θα γινόταν σύζυγός της. Ήταν ένας καλοφτιαγμένος νέος είκοσι έξη χρόνων που πρόσεξε αμέσως την Ίσαβέλλα και παρσύρθηκε απ' την εξαιρετική ομορφιά της. Το ειδύλλιο που άρχισε το βράδυ του χορού συνεχίστηκε και δεν πέρασαν πολλοί μήνες που έγινε γνωστό ότι η Ίσαβέλλα Ντέ Ρομάνε παντρεύτηκε με τον Ριχάρδο Ντέ Φερρύ, γιού του μεγαλοκτηματίου του Σαιντ - Αμάν.

Τα πρώτα χρόνια του γάμου της η Ίσαβέλλα τα πέρασε μέσα σε μίαν ατμόσφαιρα απόλυτης ευτυχίας. Μα όσο ο καιρός περνούσε, ο χαρακτήρας του Ριχάρδου άρχισε ν' αλλάζει. Δείχτηκε ο πιο ζηλιάρης σύζυγος, μα σ'έτοιο βαθμό που η ζωή της ωραίας Ίσαβέλλας κατάντησε στο τέλος μορτωτική. Της έκανε τρομερές σκηνές και για τα πιο ασήμαντα πράγματα κι έφτασε μάλιστα μία μέρα στο σημείο να την χτυπήσει, γιατί τολμήσε να κυτάξει κάποιον νέο. Δεν την άφηνε να βγαίνει μονάχη. Έδειχνε μια καχυποψία που όλο και μεγάλωνε.

Πέρασε έτσι πολύς καιρός, όταν μία μέρα ο Ριχάρδος έλαβε ένα τηλεγράφημα που του ανήγγελλε τον έρχομό του ανύπαντρου αδελφού του.

Όταν ύστερα από μία βδομάδα έφτασε ο Ζουλιέν, ο αδελφός του Ριχάρδου, η Ίσαβέλλα τον δεχτηκε με χαρά, γιατί φανταζόταν πως με την παρουσία του κουνιάδου της, η ζωή της θ' άλλαζε κι ο Ριχάρδος θα δείχνονταν λιγώτερο ζηλιάρης.

Ο Ζουλιέν ήταν μεγαλύτερος κατά έφτα οκτώ χρόνια απ' τον Ριχάρδο. Ήταν κοντόχοντρος κι άσκημος άνθρωπος, απότομος και βίαιος. Από τις πρώτες μέρες άρχισε να ένοχλη την Ίσαβέλλα κανοντάς της ένα σωρό κοπιμένα για την ομορφιά της, και τη νοικοκυρωσύνη της. Η Ίσαβέλλα δεχόταν αυτές τις φιλοφρονήσεις μ' ένα προσποιημένο χαμόγελο, και προσπαθούσε να φαίνεται αδιάφορη.

Ένα βράδυ που ο Ριχάρδος είχε άρρησει να γυρίσει στο σπίτι του και που η Ίσαβέλλα βρισκόταν μονάχη με τον Ζουλιέν, ο άθλιος αυτός άρχισε να της μιλάει τρυφερά και να της λέη πως την αγαπάει τρελλά.

Η Ίσαβέλλα τον κύτταζε

— Θα έρθω παιδιά στο πάρτυ σας... Νομίζω πως η γυναίκα μου δεν έχει πια αντίρρησης!...

περήφανα και του είπε με ψυχρότητα:

— Αγαπητέ μου Ζουλιέν, μην ξεχνάς πως είμαι η γυναίκα του αδελφού σου. Αν όχι τίποτ' άλλο, θα έπρεπε να σεβαστής την τιμή του.

— Σ', αγαπώ, σ' αγαπώ τρελά, 'Ισαβέλλα νευριασμένη, απάντησε ο Ζουλιέν και σ' όρκίζομαι πως αν αποκρούσεις τον έρωτά μου θα σ' εκδικηθώ.

— Είσαι ένας άθλιος, ένα σκουληκι βρωμερό και θέλεις να λερώσεις το σπίτι που σε φιλοξενεί, το σπίτι του αδελφού σου.

— Αυτά τα λόγια σου, φώναξε με όργη ο Ζουλιέν, θα μου τα πληρώσεις μία μέρα!

Η 'Ισαβέλλα ανασήκωσε τους ώμους της με περιφρόνηση κι έφυγε από το δωμάτιο. Το βράδυ όταν γύρισε άργα ο Ριχάρδος δεν του είπε τίποτα. Κι από την άλλη μέρα η ζωή ξαναρχισε η ίδια όπως και πριν. Ο Ζουλιέν φάνηκε πως είχε ξεχάσει το μίσος του και την εκδίκηση του έναντι της γυναίκας του αδελφού του.

Πέρασαν έτσι μερικοί μήνες. Στο διάστημα αυτό η 'Ισαβέλλα, που έβλεπε με τρόπο να την τριγυρίζει ο Ζουλιέν και υποφέρει από τη ζήλεια του Ριχάρδου, άρχισε σιγά σιγά να χάνει το χρώμα της και να νοιώθει ξαλαδέες και πόνους στο στομάχι. Αυτό της συνέβαινε όταν έπινε νερό. Οι γιατροί που την εξέτασαν δεν μπόρεσαν ν' ανακαλύψουν καμιά ασθένεια. Μα όσο οι μέρες περνούσαν, η κατάσταση της 'Ισαβέλλας όλο και χειροτέρευε. Στο τέλος έπεσε στο κρεβάτι. Οι φροντίδες του Ριχάρδου που αγάπησε τη γυναίκα του με τον τρόπο το δικό του υπήρξαν μάταιες. Έπειτα από μια βδομάδα, η δυστυχισμένη η 'Ισαβέλλα ξεψύχησε ένα βράδυ με φρικτούς πόνους.

Ο Ριχάρδος ήταν άπαρηγόρητος κι ο Ζουλιέν έδειξε μια τέτοιαν απελπισία που έκανε έντοπια σε όλους. Ο Ριχάρδος ωστόσο δεν μπορούσε να εξηγήσει την αιτία του θανάτου της γυναίκας του. Γι' αυτό το λόγο, έζησε απ' τότες γιατρούς να γίνει νεκροψία. Απ'

τη λεπτομερειακή εξέταση των σπλάχνων της νεκρής αποδείχτηκε πως η 'Ισαβέλλα είχε δηλητηριαστεί με άρσενικό. Οι δυο άντρες, ο Ριχάρδος κι ο Ζουλιέν, συνελήφθησαν ως ένοχοι, αφού κανείς άλλος δεν υπήρχε στο σπίτι. Ο Ριχάρδος διαμαρτυρόταν για την αδωγητή του. Και πραγματικά γρήγορα αποδείχτηκε πως δεν ήταν ένοχος. Όσο για τον Ζουλιέν, βρήκαν στην καμάρά του μερικά υποπτα σκονάκια μέσα στο στρώμα του. Ήταν άρσενικό. Δεν υπήρχε πια αμφιβολία πως αυτός έριχνε στο νερό της 'Ισαβέλλας το δηλητήριο για να την εκδικηθεί. Έπειδή είχε αρνηθεί τον έρωτά του, Φυσικά, ο Ζουλιέν δικάστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο. Πλήρωσε με τη ζωή του το έγκλημά του. Όσο για το Ριχάρδο, δεν ξαναπαρέρυτη. Πηγαίνει τακτικά στον τάφο της άμοιρης 'Ισαβέλλας και τον στολίζει με λουλούδια.

ΣΑΡΑ ΜΟΝΣΕΛΕ

Έφευρες και ανακαλύψεις

Μια απ' τις περιεργότερες έφευρες του τελευταίου καιρού είναι η «ομιλούσα κουζίνα» που γκαζιού». Η νοικοκυρά βάζει τα φαγητά μέσα σ' ένα είδος φούρνου. Ένα ειδικό ρολόι κανονίζει τότε την πίεση του γκαζιού, ούτως ώστε το μαγειρέμα να συμπληρωθεί στην ωριστή ώρα. Όταν οτάση η ώρα αυτή, λειτουργεί αυτόματα ένας μικροσκοπικός γραμμόφωνο κι εידιοποιεί με δυνατή φωνή τη νοικοκυρά: «Το φαγητό είν' έτοιμο!». Αν αμελήση δε και δεν το βγάλει άμέσως απ' το φούρνο, της φωνάζει σε λίγο: «Κάνετε γρήγορα, γιατί θα καίη!».

Εξ άλλου, ένας επιστήμων της Κολομβίας, επένεψε ένα σύστημα για να διαβάσουν οι τυφλοί, πολύ απλούστερο, γρηγορότερο και πιο εύκολο από το απ' το ανάγλυφο αλφάβητο Μπράι. Τα ψηφία αντιπροσωπεύονται από γραμμές και στιγμές, σαν του αλαβήτου Μόρς, αποτυπωμένες πάνω σ' ένα κορδόνι. Ο τυφλός ξετυλίγει το κορδόνι ανάμεσα στα ευαίσθητα δαχτυλά του και διαβάζει έτσι το «κείμενο».

Τέλος, ένας Αμερικανός βοτανολόγος, που έπρεσσεψε τελευταίως στη χώρα του απ' την Ανατολική Αφρική, έφερε μαζί του — μαζί με 10.000 άλλα παράξενα φυτά — ένα όρχεοειδές φαγώσιμο που ανακαλύφει εκεί κάτω. Ός τώρα, τα όρχεοειδή ήταν σπάνια κι ωραία λουλούδια, που χρησιμοποιούν για διακοσμητικούς σκοπούς. Νά όμως που μπορεί να τα δοῦμε προσεχώς... και στο τραπέζι μας!

Το φαγώσιμο αυτό όρχεοειδές δεν ευδοκίμει πάνω στα δέντρα, όπως τα άλλα, αλλά στο έδαφος. Οι ίθαγενείς το μαζεύουν, το ψήνουν και το τρώνε σαν εξαιρετική λιχουδιά.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Μερικές σύγχρονες παραινέσεις

Ένα αμερικανικό περιοδικό απήντησε στον καθηγητή της ψυχολογίας δόκτορα Χένρυ Στέσσελ έπτά ερωτήματα σχετικά με τον έρωτα. Οι απαντήσεις του Αμερικανού επιστήμονος, που θεωρείται αυθεντία σε παρόμοια ζητήματα, έχουν ως εξής:

1. Πρέπει να πιστεύουμε στην αγάπη;

Στην εποχή μας, πολλοί νέοι και πολλές νέες βάζουν αυτό το ερώτημα στον εαυτό τους. Η φιλόλογιά από το ένα μέρος και από τ' άλλο μερικά παραδείγματα από την καθημερινή ζωή έχουν κάμει προκαταβολικά την αμφιβολία να χωθή μέσα στην ψυχή τους. Έκείνο που αναρωτιούνται είναι αν η αγάπη αποτελεί αγαθό, που πρέπει να επιθυμούμε την απόκτησή του ή κακό που πρέπει να το αποφεύγουμε. Αλλά νομίζω πως αυτή η τοποθέτηση είναι σφαλερή. Η αγάπη δεν είναι ούτε καλό, ούτε κακό. Είναι ένα πράγμα, που έχει τον προορισμό να όμορφαινι τη ζωή. Αν θέλετε, να όμορφυνετε και σεις τη δική σας, αφήστε ανοιχτή την πόρτα της ψυχής σας στην αγάπη. Αλλά πρό παντός μην κάνετε ερωτήσεις σαν την παραπάνω. Γιατί από τη στιγμή που η αμφιβολία θα χωθή μέσα στην ψυχή σας θα είσαστε ανίκανοι ν' αγαπήσετε. Και το χειρότερο πράγμα που μπορεί να συμβη σ' έναν άνθρωπο είναι αυτό ακριβώς: το να μην αισθανθεί την ικανότητα και τη δύναμη ν' αγαπήσει.

2. Η αγάπη είναι ασυμβίβαστη με τη λογική;

Κι' αυτή η ερώτηση είναι βαλμένη επίσης πάνω σε σφαλερή βάση. Η αγάπη και η λογική τότε μόνον είναι ασυμβίβαστες μεταξύ τους, όταν η προσωπικότητα του ανθρώπου είναι χωρισμένη σε πολλά κομμάτια, που δεν έχουν συνοχή. Το ένο με το άλλο. Αλλά στον ολοκληρωμένο άνθρωπο, η αγάπη και η λογική μπορούν και πρέπει να βαδίζουν χεροτινασμένες. Η αγάπη θα κάμει τότε τη λογική ζωντανή και γόνιμη, ενώ η λογική θα δώσει στην αγάπη μια σταθερή βάση και θα δημιουργήσει ολόγυρά της το απαραίτητο πλαίσιο για την ανθοσύνη της.

3. Η αγάπη είναι ένα όνειρο ή μια πραγματικότητα;

Οι άνθρωποι που βλέπουν την αγάπη σαν όνειρο δυσκολεύονται να την αντικρύσουν σαν γεγονός θετικό και συγκεκριμένο. Κι' από τ' άλλο μέρος, εκείνοι που αντικρύζουν την πραγματικότητα της αγάπης αναρωτιούνται που τάχα υπάρχει σ' αυτή το όνειρο. Όλο το ζήτημα είναι με τι μάτι βλέπει κανείς την αγάπη. Στη ρωμαντική εποχή, οι άνθρωποι την είδαν σαν κάτι το ασύλληπτο και το απραγματοποίητο, γιατί χρησιμοποιήσαν μόνο τα μάτια της φαντασίας τους. Σε άλλες ρεαλιστικές εποχές είδαν σ' αυτή μόνο την απόλαυση. Κι' εδώ πάλι όλο το κακό προέρχεται από το κομμάτισμα του εαυτού μας. Προσπαθήστε να γίνετε ολοκληρωμένοι τύποι. Θά ιδίτε τότε πως το όνειρο της αγάπης μπορεί να γίνη μια όμορφη πραγματικότητα. Θά χρειασθώ γι' αυτό όλες οι δυνάμεις που βρίσκονται μέσα σας, σωματικές, διανοητικές και ψυχικές να συνεργασθούν αρμονικά. Το κακό βρίσκεται στο ότι κάθε άνθρωπος, σύμφωνα με την ιδιαιτερή ιδιοσυγκρασία του, δίνει την υπεροχή σε μία μόνο απ' αυτές.

4. Η ζήλεια είναι ένδειξη μεγάλης αγάπης;

Η ζήλεια είναι πάντοτε ένδειξη κακής και νοσηρής αγάπης. Ζηλεύουμε από εγωισμό, ματαιοδοξία και τυραννική διάθεση. Έχει είπωθή πολλές φορές ότι ο άνθρωπος που δεν ζηλεύει είναι ανίκανος ν' αγαπήσει. Αυτό είναι σωστό κατά ένα μέρος μόνο, στο ότι δηλαδή, η αδιαφορία είναι κάτι το άκατοστομό στον έρωτα. Ένας άνθρωπος που αγάπαι δεν μπορεί παρά να ζηλεύη το αγαπημένο όν, γιατί, διαφορετικά, θα του ήταν αδιάφορο. Αλλά απ' αυτό το σημείο ως την παθολογική ζήλεια, που παίρνει σε πολλές περιπτώσεις τη θέση της αγάπης, η απόσταση είναι πολύ μεγάλη. Η ζήλεια αποδεικνύει, εκτός των άλλων, έλλειψη εμπιστοσύνης στον ίδιο τον εαυτό μας. Αλλά ένας άνθρωπος που δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του ούτε μπορεί ν' αγαπήσει πραγματικά, ούτε και πρέπει ναχη την αξίωσή ν' αγαπηθώ.

5. Ποιό είδος αγάπης είναι το καλύτερο;

Έκείνο που δεν μας επιτρέπει να σκεφθώμε πως μπορεί να υπάρχει και κάποιο άλλο. Αφήστε, πρό παντός, τα σχέδια κατά μέρος και μην προσπαθήτε να προκαθορίσετε με ποιό είδος αγάπης θ' αγαπήσετε. Αυτά τα σχέδια δεν ώφελούν σε τίποτα και οδηγούν συνήθεστερα σε απογοητεύσεις. Βάλτε καλά στο μυαλό σας ότι δεν μπορείτε ν' αγαπήσετε παρά μόνο με το είδος της αγάπης που ταιριάζει στην προσωπικότητά σας. Το καλύτερο θα ήταν να μην αγαπήσετε μ' ένα είδος αγάπης, αλλά με αγάπη, χωρίς ιδιαίτερη ετικέτα.

6. Τι είναι εκείνο που κάνει τον άνδρα δόν Ζουάν;

Ένας άνδρας γεννιέται δόν Ζουάν, αλλά δεν γίνεται. Δεν του χρειάζεται να έχη παρά ένα μοναδικό προσόν: να είναι δόν Ζουάν!

7. Τι είναι εκείνο που κάνει τη γυναίκα γοητευτική;

Το να νοιώθω ως τα κατάβαθα της ψυχής της το γυναικείο ρόλο της, μ' άλλα λόγια, το ρόλο του θηλυκού πλάσματος. Μια γυναίκα είναι τόσο περισσότερο γοητευτική όσο πιο πολύ είναι γυναίκα. Και κάτι άλλο: Δεν θα μπορούσατε να είσαστε ποτέ γοητευτική πάνω στα καλούπια μιας άλλης. Φροντίστε, λοιπόν, ν' αναπτύξετε τη δική σας προσωπικότητα.

Μια εύτυχισμένη στιγμή

Η Ρίκα Γκίκα είναι μια συμπαθητική κοπέλα, με σταρτό δέρμα, καστανά μαλλιά και δυο καταγάλανα μάτια, που φωτίζουν ένα θλιμμένο προσωπάκι, μουσκεμένο από τα δάκρυα, δάκρυα χαράς.

Νοιώθει τώρα μέσα στη φτωχή της καρδούλα έναν πόνο γλυκό. Γιατί πρώτη φορά στη ζωή της η Ρίκα αγάπησε μ' όλη τη θερμότητα της ψυχής της.

Βυθισμένη στους στοχασμούς της, βλέπει σαν σε κινηματογραφική ταινία, όλη την περασμένη ζωή της.

Δε γνώρισε ποτέ τους γονείς της. Η γιγιά της που τη μεγάλωσε, την έκλεισε όχτω χρόνια στις Κελόγρες της Νάσου. Τον ίδιο χρόνο όμως πέθανε η αγαπημένη γιγιά της κι' έτσι ποτέ πια δεν πήγε κανείς να τη δώ.

Η Ρίκα μεγάλωσε δίχως στοργή, δίχως καμιά παιδική χαρά. Ήταν όμως, πρώτη στα μαθήματά της κι' όταν τέλειωσε το σχολείο, οι Καλόγρες φρόντισαν να της βρουν καμιά θέση γκουβερνάντας στην Αθήνα.

Έτσι βρέθηκε στο Κουκάκι, σ' ένα πλούσιο σπίτι, μα πριν περάσει ο δεύτερος μήνας άπομεινε δίχως δουλειά, γιατί δεν ανταποκρίθηκε στις ερωτικές εξομολογήσεις του γιου της κυρίας της.

Ολομόναχη, χωρίς καμιά γνωριμία, αγωνιούσε για να βρη άλλο σπίτι να δουλέψη.

Μήνες παιδεύτηκε, έκλαψε, πένε, γιατί η Ρίκα ήταν όμορφη, αλλά τίμιο κορίτσι.

Μια μέρα διάβασε σε κάποια έφημερίδα μιαν αγγελία: Ζητούσαν γκουβερνάντα για ένα αγοράκι έξη χρονών, σ' μιαν έπαυλη στο τέρμα των Αμπελοκήπων.

Όταν παρουσιάστηκε εκεί, τη δέχτηκε ο πατέρας του παιδιού, που ήταν όρανο από μανία.

— Θέλω να αναλάβετε την ανατροφή και τη μόρφωση του παιδιού μου, της είπε ο Παύλος Λαζαρης, ο χρηματιστής, δειγνώντας της το Νάσο, το μικρό ξανθό αγοράκι του. Έγώ λείπω όλη την ημέρα. Κάνετε ό,τι μπορείτε για ν' αντικαταστήσετε τη μητέρα του.

Ο Παύλος Λαζαρης, ήταν ένας όμορφος, μελαγχολικός άντρας, καμιά τριανταπενταριά χρονών, πολύ γλυκομίλητος κι' ευγενικός. Όταν γυρίζει τα βράδια, χαμογελούσε από ευχαρίστηση, ξαναβρίσκοντας τη ζεστή και χαρούμενη ατμόσφαιρα που είχε δημιουργήσει η παρουσία μιας γυναίκας στο σπίτι του.

Αλλά και η Ρίκα αγαπούσε πολύ το μικρό Νάσο που της εμπιστευόταν και το σπίτι που τη φιλοξενούσε. Κι' όταν έλειπε από ένα χρόνο, μια νύχτα Χριστουγέννων γιόρτασαν όλοι μαζί τα γενέ-

θλιά του μικρού, ο Νάσος αγκαλιάζοντας την τη φώναζε: «Μαμά!».

Εκείνη κοκκίνισε, χαμήλωσε τα μάτια με συστολή κι' όταν σε λίγο γύρισε να κутάξη τον Παύλο Λαζαρη, αντίκρισε τα μάτια του, που είχαν στυλωθώ πάνω της μελαγχολικά.

Χαμογέλασε, αγκάλιασε το Νάσο, καληνύχτισε τον Παύλο κι' έφυγε μιά φορά για την κρεββατοκάμαρά του. Όταν κοίμισε το παιδί κι' έμεινε μόνη, η Ρίκα, άρχισε να κλαίει. Έκλαιγε γιατί έβλεπε πως σε λίγο θα έχανε το καλό αυτό σπίτι. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Και τα χτυπήματα αυτά της έλεγαν καθαρά πως αγαπούσε τον πατέρα του μικρού Νάσου.

Αλλά δεν της άπομεινε παρά να βρη μιαν άφορη και να φύγη, σφίγγοντας με πόνο την καρδιά της, πνίγοντας και θάτοντας βαθιά την αγάπη της, την πρώτη αγάπη που είχε νοιώσει η νεανική της καρδιά.

Βυθισμένη καθώς ήταν στη λύπη της, άκουσε ένα δειλό χτύπημα στην πόρτα της.

Πετάχτηκε τρομαγμένη, σκούπισε τα δάκρυά της και πήγε ν' ανοίξη. Στο κατώφλι της πόρτας αντίκρυσε τον Παύλο Λαζαρη.

— Με συγχωρείτε, δεσποινίς, που σας ενοχλώ, της είπε εκείνος δειλά. Ήθελα... Μπορείτε ναρθετε μια στιγμή στο σαλόνι;

Τον ακολούθησε πρόθυμα. Έτσι της δινόταν η ευκαιρία να του πη πως θάφευγε από το σπίτι του και να τον παρακαλέσει να βρη μιαν άλλη γκουβερνάντα για το παιδί του.

— Τι έχετε; Μήπως είσθε αδιάθετη; τη ρώτησε ο Παύλος γλυκά.

— Όχι... Κάποια δυσάρεστη έδησι... ξέρετε... πρέπει να φύγω... Λυπάμαι πολύ γι' αυτό, αλλά πρέπει...

Τα λόγια της ήταν ασυνάρτητα. Φαινόταν πως κάτι έκρυβε, πως δεν έλεγε την αλήθεια.

— Να φύγετε; Μιλάτε σοβαρά; ρώτησε με άπορία ο Παύλος. Κρίμα!... Πώς να σας έκφρασω την ευγνωμοσύνη μου για τη μητρική στοργή που δείξατε ένα χρόνο τώρα στο παιδί μου;

Πέρασαν στιγμές σιωπής. — Ρίκα, είπε ξαφνικά ο Παύλος, δεν θάθελα να φύγετε. Καταλαβαίνω γιατί θέλεις να μας αφήσεις... Μα όχι... όχι, πρέπει να μείνεις. Δεν στο ζητώ πια για χάρη του παιδιού μου, στο ζητώ για μένα...

— Για σάς; ψιθύρισε η Ρίκα.

— Ναι, θέλω να μείνεις για μένα, Ρίκα, γιατί σ' αγαπώ!...

Η Ρίκα τον κούταξε συγκινημένη.

— Ρίκα, συνέχισε ο Παύλος, από την ημέρα που μπήκες στο σπίτι μου, ένοιωσα για σένα ένα βαθύ αισθήνα. Δεν ήθελα όμως να στο φανερώσω από τις πρώτες μέρες. Δεν ήθελα να παρεξηγηθώ πως γυρεύω να εκμεταλλευθώ την ανάγκη που είχες να κερδίσεις το ψωμί σου. Μα τώρα ήρθε πια η στιγμή να σε ρωτήσω: Δέχεσαι, Ρίκα, να γίνης γυναίκα μου;

Η Ρίκα σκέπασε με τα χέρια της το πρόσωπό της. Τ' αναφύληται την έπνιγαν. Ο Παύλος πήγε κοντά της και το καστόνο κεφαλάκι της σπύμπησε στο στήθος του.

— Πες μου, Ρίκα, μ' αγαπάς;

— Σ', αγαπώ! του ψιθύρισε κι' αυτή και σφίχτηκε περισσότερο έπάνω του.

— Γι' αυτό ήθελες να φύγης; — Ναι, δεν τολμούσα να πιστέψω σε μια τέτοια εύτυχία.

— Αγάπη μου!...

Και τα νύχτα τους σφράγισαν την πρώτη ευτυχή στιγμή μιας πονεμένης ζωής που τελείωνε πια μέσα σε μιαν αναπάντεχη εύτυχία.

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΓΑΛΑΤΟΣ

Τα πλεονεκτήματα που παρουνισάζει το καθένα

Όλοι οι γιατροί είναι σύμφωνοι στο ζήτημα της υπεροχής που παρουσιάζει το μητρικό γάλα απέναντι σ' όλα τα άλλα.

Αλλά αυτό το γάλα προορίζεται μόνο για τα παιδιά, ενώ την ανάγκη του γάλατος την αισθάνονται το ίδιο μικροί και μεγάλοι.

Ποιες είναι, όμως, οι ιδιότητες που παρουσιάζουν τα διάφορα είδη γάλατος. Και ποιά είναι τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του καθενός απ' αυτά;

Ας τα δοῦμε με τη σειρά:

Το γάλα της γαίδρας είναι εκείνο που βρίσκεται πιο κοντά, από την άποψη της συνθέσεως, στο μητρικό γάλα. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί άδρασστο, γιατί η γαϊδάρα αντιδρά στο μικρόβιο της φυματίωσης. Παρουσιάζει, όμως, τα ακόλουθα μειονεκτήματα: 1) Η περιεκτικότης του σε βούτυρο είναι πολύ μικρή. 2) Δεν είναι επιδεκτικό αποστείρωσεως. Πρέπει, λοιπόν, να καταναλισκείται άμέσως μετά το άρμεγμα. Στα δύο αυτά μειονεκτήματα πρέπει να προστεθώ και το ότι είναι σπάνιο, ιδίως στις πόλεις. Γι' αυτό ενδείκνυται μόνο για τα βρέφη, που έχουν πολύ άδύνατο οργανισμό και που δεν μπορούν ν' αντεχθούν άλλο γάλα.

Το γάλα της γίδας είναι απρόσβλητο επίσης από το βακίλλο του Κώχ. Τίποτε δεν έμπο- δίξει να βάλωμε ένα παιδάκι να το βυζάξει με το στόμα του. Άρκει μόνο να καθαρίσωμε και να απολυμάνωμε προηγουμένως τους μαστούς του ζώου. Η γάλα της γίδας παρουσιάζει το μειονέκτημα ότι είναι πλούσιο σ' έ λίπη, τυρίνη και διάφορα άλατα. Μπορεί, λοιπόν, να προκαλέση στομαχικές διαταραχές. Δεν πρέπει, εξ άλλου, να λησμονούμε ότι η γίδα προσβάλλεται συχνά από τον πυρετό της Μάλτας (μελιταίο), που είναι μια πολύ σοβαρή ασθένεια και που μπορεί να μεταδοθώ με το γάλα. Γι' αυτό, όταν δεν είμαστε απόλυτα βέβαιοι για την υγεία του ζώου, είναι καλό να βράζωμε με προσοχή το γάλα της γίδας.

Το γάλα της αγελάδας, δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί άδρασστο, ακόμη κι' όταν είναι παστεριωμένο. Η παστερίωσις είναι μια μερική αποστείρωσις, που έχει σκοπό να έμποδισή την ανάπτυξη των βακίλλων που περιέχονται μέσα στο γάλα μεταξύ του άρμεγματος και της παραδόσεως. Μ' άλλα λόγια, δεν καταστρέφει τα μικρόβια που περιέχονται μέσα στο γάλα, αλλά ανακόπτει προσωρινά την ανάπτυξή τους.

Το συμπυκνωμένο γάλα αποστειρώνεται με τρόπο που επιτρέπει τη διατήρησή ενός μεγάλου μέρους των βιταμινών που περιέχει. Δυστυχώς, όμως, όχι όλων. Γι' αυτό, όταν χρησιμοποιούμε συμπυκνωμένο γάλα, είναι ανάγκη να τρώμε επίσης μερικά φρούτα (λεμόνι, πορτοκάλι, σταφύλι κτλ.). Προκειμένου για πολύ μικρά παιδιά, μπορούμε να τους δώωμε χυμό φρούτων.

Το γάλα σε σκόνη παρουσιάζει τα ίδια μειονεκτήματα με το συμπυκνωμένο γάλα. Έχει παρατηρηθώ, όμως, ότι μερικά παιδιά το ανέχονται καλύτερα από οποιοδήποτε άλλο γάλα.

Το βουτυρόγαλο (μπαντερό) ενδείκνυται στα παιδιά που δεν ανέχονται άλλο γάλα και παρουσιάζουν έκζεμα ή στομαχικές διαταραχές (διάρροια, εμετούς κτλ.). Αυτό το γάλα είναι λιγώτερο πλούσιο σε θερμίδες, αλλά η προσθήκη ζάχαρης το κάνει ισόδυναμο περίπου με τα άλλα. Περιέχει, όμως, γαλακτικό οξύ, που είναι εξαιρετικό για τον έτερικό σωλήνα των παιδιών. Είναι πλούσιο επίσης σε λευκάματα και τυρίνη, που περιέχονται μέσα σ' αυτό σε μορφή πολύ αφομοιώσιμη. Πάντως, το βουτυρόγαλο πρέπει να χρησιμοποιηθεί μόνον σε περιπτώσι ανάγκης και κατόπιν εντολής του γιατρού. Η παρατεινόμενη χρήση του εξασθενίζει τον πεπτικό σωλήνα του παιδιού.

Το δόξινον γάλα ενδείκνυται σε ώριμους ασθενείς, που πάσχουν από γαστροεντερίτιδα, διάρροια κτλ. Παρασκευάζεται με την προσθήκη μέσα στο γάλα γαλακτικού οξέος σε αναλογία 0,5 — 0,7%, σακχαρώς και άχνης αλεύρου.

Το ασβεστογύο γάλα παρασκευάζεται με την προσθήκη 2 γραμ. 50 γαλακτικού ασβεστίου κατά λίτρον. Το σωρύνωμε κατόπιν. Ένδείκνυται σε περιπτώσεις μεγάλης αδυναμίας και άπαιλης ραχίτισμου.

Το αποβουτυρωμένο γάλα δεν είναι αξιόλοστο γιατι δεν περιέχει λιπαρές ουσίες.

MIPANTA

ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ

Με τα τελευταία Αμερικανικά εγνηνήματα Βοηθών κυμάτων

HERMOFEN HY-RECTOR

Ασθητική Δέρματος - Προσώπου με ακτίνας ULTRA-VIOLET υπό του Ειδικού Δερματολόγου Ιατρού

ΑΝΔΡΕΑ Θ. ΧΡΥΣΗ

Νίκης 13 Τηλ 29-548

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΜΑΡΙΚΑΣ Η. ΓΟΥΔΑ

ΜΕΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ — ΟΔΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1 33 ΕΤΗ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑ (ΕΝΑΝΤΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ)

Είσατε, λοιπόν, ο συγγραφέας Ουίλλιαμ Πέτερς;

— Μάλιστα, κύριε επιθεωρητή, απάντησε ο άνθρωπος που βρισκόταν μπροστά του, ένα δυο χοντρά δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια του.

Ο επιθεωρητής Σάντερς είχε συγκινηθεί.

— Καταλαβαίνω πώς αυτό που σας συνέβη είναι κάτι το εξαιρετικό. Πρέπει, ωστόσο, να ηρεμήσετε και να μου αφηγηθείτε τα... ελάττηρα, που σας έσπρωξαν σ' αυτή την πράξη.

Ο Πέτερς σκούπισε τα δάκρυά του και έπειτα από μερικά λεπτά, απάντησε:

χαρά με την ιδέα ότι ο Ράντολφ θα γύριζε... 'Αλλ' όπως καταλαβαίνετε, το μυαλό μου δούλεψε διαρκώς στη νουβέλλα που έπρεπε να γράψω... Καί, ξαφνικά, νόμισα πως βρήκα το θέμα που γύρευα: Ο φονιάς θα ήταν ένας σύγχος που βρήκε τη γυναίκα του στην αγκαλιά του φίλου του που γύρισε απ' τη

νουβέλλα μου βέβαια δεν ήταν κανένα αριστούργημα, αλλά είχα κατορθώσει να δημιουργήσω την κατάλληλη ατμόσφαιρα για τους ήρωές μου. Τι τα θέλετε, κύριε επιθεωρητή; Είμαστε δυστυχώς σκλάβοι των ιδεών μας. Μας αιχμαλωτίζουν δίχως να το καταλάβουμε κι' όσο και να θέλουμε, δεν μπορούμε ν' απαλλαγούμε απ' αυτές. Δεν είχα λόγο να σκέπτομαι τίποτα κι' όμως η καταραμένη νουβέλλα κι' ο Ράντολφ στριφογυρίζαν στο μυαλό μου. Καί, χωρίς να το καταλάβω, άφηνα τα θέματα μου να με οδηγούν μηχανικά προς το σπίτι του.

Ο Ουίλλιαμ Πέτερς σταμάτησε για μια στιγμή, άναπνευσε βαθειά κι' έπειτα συνέχισε:

— Όταν πλησίασα, είδα φώς στο ισόγειο.

«'Ενοιώσα τόση χαρά, ώστε δεν πρέπει να σας φανή υπερβολικό, αν σας πω πως η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει πολύ δυνατά, ασυγκράτητα μέσα στο στήθος μου.

— Ο Ράντολφ θα βγήκε από τη φυλακή και θα γύρισε, σκέφτηκα.

«'Η πόρτα του κήπου δεν ήταν κλειδωμένη. Την έσπρωξα και προχώρησα στο εσωτερικό.

«'Επειτα ανέβηκα τα τρία σκαλοπάτια που οδηγούσαν στη βεράντα. Καί, τότε, από τη τζαμιά πόρτα, είδα κάτι που έκαμε το αίμα μου να παγώσει μέσα στί φλέβες μου... 'Ω! το θέαμα που αντίκρισα δεν θα το πίστευα ποτέ. 'Εβαλα το χέρι μου στα μάτια μου για να πεισθώ πως δεν ονειρευόμουν. 'Αλλοίμονο! Έδλεπα την πραγματικότητα.

«'Ο Ράντολφ είχε γυρίσει, όπως είχα φαντασθεί. Καί βρισκόταν μέσα στο δωμάτιό του. 'Αλλά δεν ήταν μόνος. Κρατούσε μια γυναίκα στην αγκαλιά του... Καί αυτή η γυναίκα ήταν η Μάργκαρετ. 'Η Μάργκαρετ που τη λάτρευα μ' όλη τη δύναμη της ψυχής μου. 'Η γυναίκα που γι' αυτή είχα θυσιάσει και πάντα. Θα μου πείτε πως η τύχη παίζει κάποια σατανικά παιχνίδια στον άνθρωπο. Το ίδιο έγινε και σ' εμένα.

«'Η τύχη, ή μάλλον η άδυσώπητη μοίρα έπαιξε μαζί μου και φάνηκε σκληρή, όσο ποτέ. 'Εγινε δολοφόνος, ναι, παρα τη θέλησή μου. Μια δύναμη άορατη μ' έσπρω-

Δραματικό διήγημα

φυλακή. Καί το θύμα θάταν αυτός ο αποφυλακισμένος. 'Εκείνη τη στιγμή, μου φάνηκε πολύ κωμικό πως η σκέψη του Ράντολφ μου έφερε αυτή την ιδέα στο μυαλό... Θα γελοούσαμε πολύ όταν θα του μιλούσα γι' αυτό το πράγμα στην επιστροφή μου. Κι' η Μάργκαρετ, η γυναίκα μου, θα γελοούσε όχι λιγότερο από μένα... 'Η ιδέα μου περιστρεφόταν σ' έναν άνθρωπο που γύριζε από τη φυλακή. 'Αλλ' ήταν πολύ πρωτότυπη. Μια ιδέα παρθενική και άνεμεταλλευτή... 'Εκείνη τη στιγμή, ήμουν ο εύτυχτεστος των θνητών... Ριχτήκα άμέσως στη δουλειά και, έπειτα από τρεις ώρες, είχα τελειώσει τη νουβέλλα...

«Τακτοποιήσα άμέσως τα χειρόγραφα μου κι' έριξα μια ματιά στο ρολόι του τοίχου. 'Η ώρα ήταν έφτά. 'Η Μάργκαρετ είχε πάει στο σ...ίτι μιας φίλης της και, όπως μου είχε πη, δεν θα γύριζε πριν από τις ένενά.

«'Εχω καιρό να κάμω έναν περίπατο, γι'α να ξεκουρασώ το μυαλό μου, σκέφτηκα.

«Βγήκα άμέσως. 'Ενοιώθε τον εαυτό μου εξαφροσύνη από ένα μεγάλο βάρος. Αισθανόμουνά κάτι σαν απολύτρωση. Πήγα να κυττάζοντας με ανακούφιση τη δεντροστοιχία που ξετυλιγόταν μπροστά μου, ανανιπνώντας το βραδυά δροσερό αέρακι. 'Ημουνά ικανοποιημένος. 'Ω! ή

ξε στο έγκλημα. 'Οχι, ή ζήλεια, ή πληγωμένη μου περηφάνεια, ή ποδοπατημένη μου αγάπη. Είχε γκρεμιστή, μέσα σε μια στιγμή, ολόκληρη η ζωή μου, είχε γίνει συντρίμια!

Ο Ουίλλιαμ Πέτερς αναστέναξε.

«Πέστε να σας φέρουν τη νουβέλλα που βρίσκεται πάνω στο γραφείο μου, είπε έπειτα από μικρή σιωπή. Θα ήθελε ότι, χωρίς να το φαντάζομαι, είχα πάρει για θέμα τη δική μου τραγωδία... Πως έγινε το πράγμα; Καί τώρα ακόμη μου είναι αδύνατον να το εξηγήσω...

«Τί άλλο μένει να σας πω;... 'Α, ναι!... 'Εφυγα άμέσως και έτρεξα στο σπίτι του... 'Ενεργούσα σαν αυτόματο, όπως και ο ήρωας της νουβέλλας μου... Πήρα, λοιπόν, το περιστροφό μου και ξαναγύρισε. 'Όταν έφθασα στο σπίτι του Μόρρις, μπήκα σαν τρελλός, σπρώχνοντας την πόρτα της βεράντας και πυροβόλησα τρεις ή τέσσερες φορές... Δεν θυμάμαι ακριβώς...

«Τα πράγματα είχαν γίνει με τον ίδιο τρόπο και στη νουβέλλα μου. Μόνον ότι εκεί ο ήρωας μου σκότωσε το φίλο του... 'Εγώ σκότωσα τη γυναίκα μου... Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της θλιβερής ιστορίας μου και της νουβέλλας που είχα γράψει... Δεν έχω να προσθέσω τίποτα άλλο, κύριε επιθεωρητή. Ξέρετε τώρα όλη την αλήθεια για το έγκλημά μου.

ΧΕΝΡΥ ΓΚΛΑΝΤΟΥΕΛ

ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΥΠΟΤΑΣΙΣ

Μια άσθενεια της εποχής

Μιά από τις πιο συνηθισμένες άσθενειες της εποχής μας είναι η υπόταση.

Για την ακρίβεια, η υπόταση δεν είναι μια άσθενεια, αλλά μια κατάσταση γενικής άτονιας του οργανισμού (υποτονίας). Ο άσθενής παραπονείται ότι αισθάνεται βάρος στο κεφάλι, δυσκολεύεται ν' ανοίξη το πρωί τα μάτια του και κυριεύεται συχνά κατά τη διάρκεια της ημέρας από υπνηλία. Κοιμάται, εξ' άλλου, με το παραμικρό και είναι ανίκανος για συνεχή εργασία. 'Εκείνο, όμως, που τον στεναχωρεί περισσότερο είναι πως έχει τη συναισθησι ότι το μυαλό του δεν λειτουργεί κανονικά και πως η θέλησής του είναι πολύ εξασθενημένη. Προσπαθεί, βέβαια, ν' αντιδράσει σ' αυτή την κατάσταση, αλλ' οι προσπάθειές του μένουν άκαρπες, γιατί ο ζήλος του ανακόπτεται πολύ σύντομα. Ένα άλλο χαρακτηριστικό σύμπτωμα είναι ότι η καρδιά του χτυπάει άλλοτε πολύ δυνατά και γρήγορα και άλλοτε τόσο άτανα και αργά ώστε του φαίνεται ότι θα λιποθυμήσει.

Αν εξετάσουμε την αρτηριακή πίεσι ενός ανθρώπου που παρουσιάζει αυτά τα συμπτώματα, θα δούμε ότι το ειδικό όργανο θα μας δείξει μεγίστη κάτω των 110 και ελάχιστη κάτω των 50 βαθμών.

Η υπόταση είναι άλλοτε έμφυτος, όφείλεται δηλαδή σε μια λειτουργική αδυναμία του οργανισμού και άλλοτε αποτέλεσμα διαφόρων νοσηρών καταστάσεων π. χ. μιας βαρύνουσας ή μολυσματικής άσθενειας, ενός τραυματισμού, μιας μεγάλης εξαντλήσεως, κλπ.

Σε πάθους είναι το αντίστοιχο της υπερτάσεως και χαρακτηρίζεται από μια βραδεία κυκλοφορία του αίματος μέσα στο κυκλοφορικό σύστημα.

Εναντίον της υπότασεως χρησιμοποιούνται σήμερα δύο ηρωικά φάρμακα, η αδρεναλίνη και η έφε-

δρίνη, σε πολύ μικρές δόσεις, αλλ' επαναλαμβανόμενες συχνά.

Η χρήση των δύο αυτών φαρμάκων πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή, γιατί, σε διαφορετική περίπτωση, μπορεί να προκαλέσουν σοβαρότατες διαταραχές του οργανισμού.

Πολύ καλά αποτελέσματα αποδίδουν επίσης το άρσενικό και η στρυχνίνη, που είναι γενικά τονωτικά του οργανισμού και συμπληρώνουν τη θεραπεία με την αδρεναλίνη και την έφεδρίνη.

Τα έγκυλίσματα ήπατος και γεννησιών αδένων συντελούν εκ παραλλήλου στη γενική τονωσι του οργανισμού και επιταχύνουν τη θεραπεία.

Η έκλογη των φαρμάκων και η σειρά της χρησιμοποίησής των θα κανονισθούν από το γιατρό. Κανείς αυτοσχέδιασμος δεν συγχωρείται σε παρόμοια ζητήματα. 'Εξαιρετικά επίσημα μπορεί ν' αποδίδει επίσης η σπουδή. Η υπόταση δεν είναι μια άσθενεια που θεραπεύεται από τη μια μέρα στην άλλη. Είναι προτιμότερο να βραδύνει η θεραπεία, αλλ' να είναι μόνιμη και όριστική, παρά να εκδισσθή με δίαιτα μέσα, που είναι πολλές φορές άπαθη, γιατί εγκυμονούν κινδύνους υποτροπών.

Πρό παντός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια ν' αποφευχθούν ένδεχόμενες διαταραχές του πεπτικού συστήματος, λόγω της χρήσεως διαφόρων φαρμάκων. Το κατώτερο έγκυλίσμα διευκολύνει την πέψη και απομακρύνει τον κίνδυνο πεπτικών επιπλοκών:

Φύλλα συναμικής		15 γραμ.
Ρεβέντι		10 »
Γλυκόριζα		15 »
Μέντα		15 »

Ο άσθενής πρέπει να πίνει απ' αυτό ένα ποτηράκι του καφέ, έπειτα από κάθε γεύμα. Είναι απαραίτητο να θερμαίνεται το φάρμακο προηγούμενος.

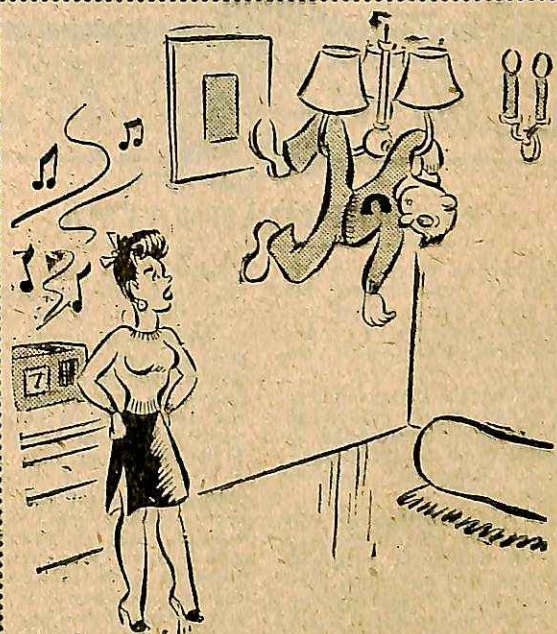
Οι άσχοντες από υπότασι είναι καλό, εξ' άλλου, ν' αναπαύονται έπειτα από το μεσημβρινό γεύμα και να κατακλινώνται το βράδυ πολύ ενωρίς.

Σε βαρείες περιπτώσεις εφαρμόζονται επίδεσμοι στις κνήμες και στην κοιλιακή χώρα. Έτσι, το αίμα συρρέει στο ανώτερο μέρος του σώματος και περιορίζει την άναμία του έγκεφάλου, που παραλύει τη δραστηριότητα του ατόμου. Αντί για τους επίδεσμούς είναι προτιμότερες οι ειδικές ζώνες που πωλούνται στο έμποριο. 'Οπωσδήποτε, όμως, η χρήση των δεν είναι αξιόπιστη, γιατί, όταν παρατείνεται για ένα μικρό χρονικό διάστημα, μπορεί να προκαλέσει άτρωφι των κάτω άκρων.

Δόκτωρ ΝΤΥΒΑΛ

Λίγο καθυστερημένο...

Φεύγοντας από τη Μελβούρνη της Αυστραλίας, μια μέρα του έτους 1900, κάποιος Άρτουρ Σπινς δεν έπρόλαβε να ταχυδρομήσει ένα γράμμα προοριζόμενο για τη θεία του, εγκατεστημένη στην Αγγλία. Βρήκε τότε τη λύσι να το κλείσει σε μια μπουκάλι και να την πετάξει στη θάλασσα, απ' το πλοίο με το οποίο ταξίδευε, με την ελπίδα ότι τα κύματα θα την έβγαζαν στην ακτή. 'Έτσι κι' έγινε πραγματικά... αλλ'α με μια μικρή καθυστέρηση: 'Η μπουκάλι με το γράμμα βρέθηκε μόλις περσι τον Αύγουστο, σε μιάν ακτή της Αυστραλίας. Αυτός που τη βρήκε, ταχυδρόμησε το γράμμα, το οποίο έφτασε επιτελους στο Μπράϊτον της Αγγλίας. 'Αλλ'α η παραλήπτρια θεία δεν βρέθηκε πιά πουθενά.

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΟΥ-Ι-ΓΚ

— Καλά σου είπα εγώ, Λελέ, ότι αυτή η φιγούρα ήταν πολύ τελμηρή!...

— Κλέαρχε τί έπαθες έτσι ξαφνικά, κι' έγινες τόσο ήπιτοτικός!...

— Τώρα πρέπει να καμουφλαριστούμε, Μπάμπη, για να μη μας δη κανένα πλοίο και μας... σώσει!...

— Να πως έγιναν τα πράγματα... Μια βδομάδα τώρα, έσπαξα το κεφάλι μου, γι'α να βρω ένα πρωτότυπο θέμα για μια νουβέλλα, που έπρεπε να την παραδώσω στο περιοδικό όπου εργαζόμαι. 'Αλλ' όσο πιο πολύ έψαχνα, τόσο πιο πολύ σχηματιζόταν μέσα μου η πεποίθησις ότι όλα τα θέματα είχαν εξαντληθεί... Για μια στιγμή, σταμάτησα στην ιδέα του ανθρώπου που γυρίζει, ξαφνικά, από τη φυλακή και που βρίσκεται στο σπίτι του τη γυναίκα του στην αγκαλιά του φίλου της. 'Αλλά σκέφτηκα πως και αυτό το θέμα ήταν τετριμμένο. Οι διηγηματογράφοι το είχαν εκμεταλλευθεί κατά κόρον. 'Ακόμη και ο κινηματογράφος... Πως να σας εξηγήσω τώρα τί έγινε μέσα στο μυαλό μου;... Θα ξέρετε, βέβαια, από προσωπική πείρα, ότι το εύκολωτερο πράγμα του κόσμου είναι να περάσει κανείς από τη μια ιδέα στην άλλη. Αυτό έγινε και σ' εμένα. 'Η ιδέα του ανθρώπου που γυρίζει από τη φυλακή έκανε το μυαλό μου να τρέξει στον Ράντολφ Μόρρις, που ήταν ο καλύτερος φίλος μου. Ο δυστυχισμένος βρισκόταν εδώ και μερικούς μήνες στη φυλακή, γιατί είχε δημοσιεύσει στην έφημερίδα του ένα βιαίο άρθρο, που θεωρήθηκε ότι έβιχε μερικούς ανώτερους δημοσίους λειτουργούς. Σ' ένα τελευταίο του γράμμα, μου έγραφε ότι του είχε χαρίσει η υπολοίτη ποιητή του και ότι θα τον άφηναν ελεύθερο μόλις τερματίζονταν ώρισμένες διατυπώσεις. 'Ενοιώθα προκαταβολικά μεγάλη

Η ΑΜΑΡΤΩΛΗ ΦΑΤΜΑ

ΘΗΝΑΙ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 44 & ΦΙΛΑΛΛΟΥΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΣΥΣΤΡΑΦΩΝ 23^η ΕΠΛ. 26891
ΔΑΜΚ

Ἡ γῆρὰ Κατοῦντζα μπῆ-
μ' ἓνα δίσκο, καὶ τοῦ
φησε κατάγῃς.

Ἡ γκέρρα τοῦ Ναστοραδιν

Ευδασματι, εσωτερικού δια ταχυδρομικής
 πταγής και εξωτερικού δια τραπεζιτικής τοι
 ύτης προς τόν κ. ²¹ Γ. Παπαγεωργίου.

Παράξενο διήγημα

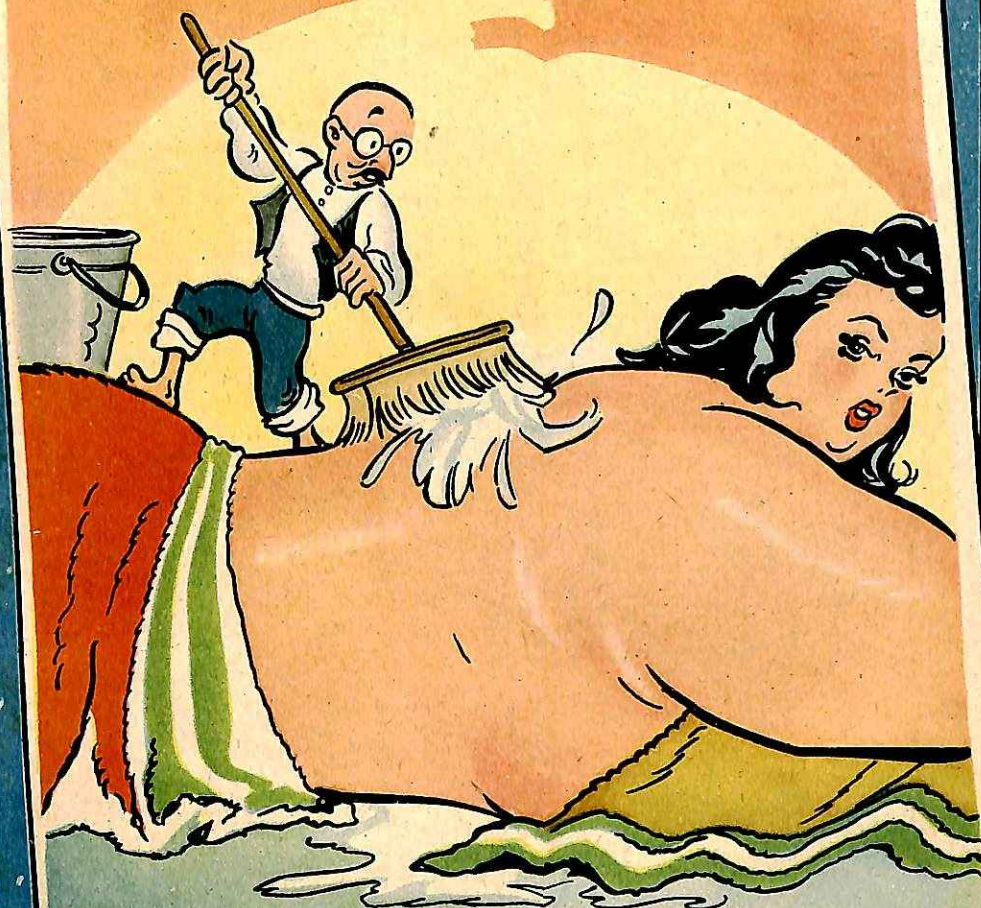
Λεντίνη θα μείνει εγκυος. Εσύ θα
θέλεις αγόρι, μα θα κάνη κορίτσι.
Θάβελεις να τη βγάλετε Ζιζέλ, μα η
γυναίκα σου θα τη βαπτίση Νατα-
λία... Θα τσακώνεσαι διαρκώς με
την πεθερά σου, που θα ζητή να

— Σώθηκες, αγαπημένε μου...
Θα ζήσουμε οί δυό μας... εύτυχι-
σμένα!...

ΠΑΡΑΔΕΝΙΤΙΣ

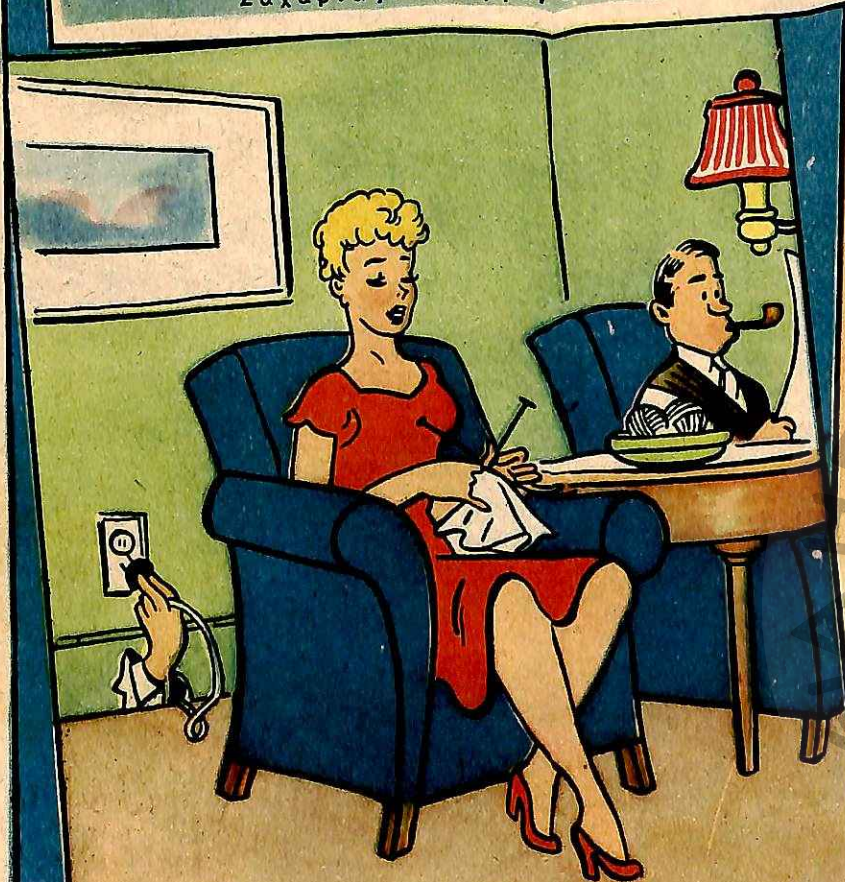
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧ. ΑΛΔΑΣ
Ιατρός Δερματολόγος

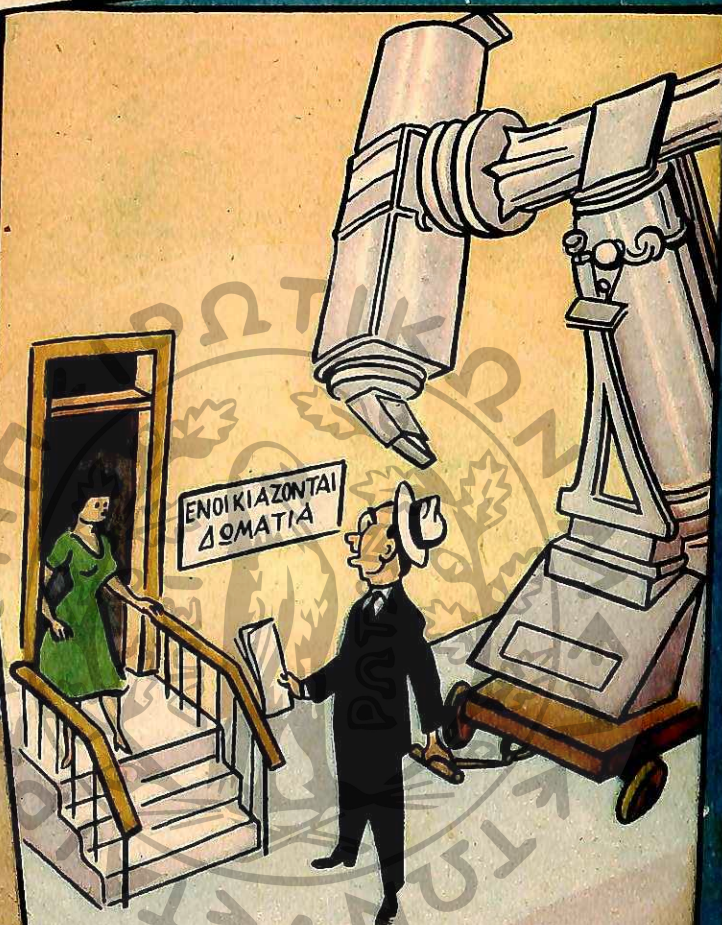
Ζαχαρίας: 'Αγάπη μου, θά σε κάνω λαμπτικό!...

ΑΦΕΛΗΣ ΕΡΩΤΗΣΙΣ
— 'Από σάς θά πληρωθώ τή βεν-
ζίνη ή από τόν κύριο;

— Δεν μπορώ νά καταλάβω, γιατί ό γείτονάς μας
πληρώνει τόσο λίγα λεφτά για ηλεκτρικό.

Ό άστρονόμος: 'Εσείς διαφημίζετε
ένα δωμάτιο με ύπέροχη θέα πρὸς τόν ούρανό;